

tabor

februar 2015, letnik LX

Reportaža: Glas svobodne Jelovice in ZOT
Pogovor z Lenko Puh in Nino Kapelj

Tema meseca:
O mandatu 2012-2015

TABORNIKI

Kolofon

Glavna in odgovorna urednica
Nina Medved (mjedwed@gmail.com)

Urednik fotografije
Matic Pandel (matic.pandel@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (igor.bizj@gmail.com)

Lektoriranje
Zala Šmid (zallasmid@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jure Ausec, Miha Bejek, Jaka Bevk, Vesna Bitenc, Gašper Cerar, Borut Cerkvenič, Petra Bregant, Teja Čas, Tea Derguti, Mojca Galun, Tomaž Horvat, Primož Kolman, Frane Merela, Jona Mirnik, Urša Može, Boris Mrak, Anja Novljan, Tadej Pugelj, Lucija Rojko, Tadeja Rome, Tomaž Sterniša, Zala Šmid, Domen Šverko, Blaž Zupančič.

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana
01/3000-820
pisarna@taborniki.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport RS.

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze tabornikov Slovenije s poravnano letno članarino. Članarina in prejemanje revije sta vezana na koledarsko leto (januar-december).

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Kdo pravi, da je januar siv mesec?

Taborniki dokazujemo nasprotno in tako si lahko o bogatem dogajanju v preteklem mesecu preberete v rubrikah Novice, Reportaža in Od rodov.

Taborniški januar pa sta obarvali tudi dve prepoznavni tabornici. Lenka Puh je bila kandidatka za naziv Slovenka leta, Nina Kapelj pa je osvojila naziva Ona 2014 in Osebnost Primorske 2014. V reviji boste tako našli zanimiv pogovor z njima o podjetniškem duhu v taborništvu.

Sicer pa prinaša februarška številka tudi poučne vsebine: kako zgraditi svoje mesto za najmlajše, za nekoliko večje pa kako izdelati usnjen ročaj noža, prispevek o mobilni aplikaciji Asistent in še mnogo drugih.

Od bolj resnih taborniških tem si lahko preberete pregled mandata trenutnega Izvršnega odbora ter razmislek o taborniški metodi. Med prispevki, ki so namenjeni zabavi, pa strip o Lisjakih, ki so se na vodovem sestanku preveč drzno lotili novega projekta. In še kaj se najde ...

Ob tej priložnosti pa mi dovolite, da vas, bralke in bralce revije, ki bo potekala marca v okolici Maribora. Skupščina bo namreč volilna in prisotni bodo s svojim glasom za člane novega izvršnega odbora pomagali soustvarjati prihodnost taborništva v Sloveniji. Več informacij o skupščini najdete na Strani vodstva ZTS.

Bodite dobro!

Nina Medved,
glavna urednica

Korajža se opravičuje: V januarski številki se nam je pripetila neljuba napaka. Pri prispevku "20 let u sistemu zaščite in reševanja" avtorstva nismo pripisali Maticu Stergarju, ki je prispevek pripravil skupaj z luom Štajdoharjem. Maticu se za to napako iskreno opravičujemo.

Zgodba z naslovnice

Avtor fotografije: Matic Pandel

Kranj, januar 2015

Pia Marija Petek je tretješolka, ki tabornike obiskuje drugo leto. Je zelo vedoželjna, živahna in skrbna. Pri tabornikih najbolj uživa pri učenju novih veščin. Obvlada Morsejevo abecedo in se ne ustraši izziva. Slika je bila posneta na izletu v Kranj, kjer smo si ogledali podzemne tunele, mestno jedro in iskali zaklade v sistemu geocachinga. Pia je bila nad izletom navdušena in je nad Kranjem navdušila tudi starše.

TABORNIKI

Dejavnosti ZTS
sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

Aktualno

- 4 Novice / Ta veseli mesec in Od Dolenjske en krog okoli Ljubljane
 5 Novice / Bela Ljubljana in Na zahodu je nekaj novega
 6 Novice / Po Koroškem, po Kranjskem
 7 Novice / Fotka meseca in Pojdem na Štajersko gledat, kaj delajo

Igra

- 8 Veščine / Zgradimo si mesto

Dogodivščina

- 12 Akcija / Kmečki upor
 13 Zavozlano / Kvadratna vez

Raziskovanje

- 14 Naredi sam / Usnjen ročaj noža
 16 Orientacija / Pametni telefoni na orientacijskih tekmovanjih
 18 Kosobrinovi pripravki / Navadna smreka
 19 Z ognjišča / Krompirjeve ladjice

- 20 Varno v naravo / Ko stisne mraz
 21 Astronomija / Vodnik po nočnem nebu za leto 2015
 22 Taborniška skrinja / Taborove preobrazbe

Aktualno

- 24 Tema meseca / Pregled mandata 2012-2015
 28 Intervju / Lenka Puh in Nina Kapelj
 31 Mnenje / Metoda
 32 Strokovno / Ali večine pozimi spijo?
 33 Stran vodstva ZTS / Seminar za taborna vodstva in 34. skupščina
 34 Mednarodno / Gremo na Roverway 2016
 35 Svetkova avantura / Spoznaj deželo prijaznih in delavnih ljudi
 36 Reportaža / Hud ZOT
 38 Reportaža / Rockovsko obarvan Glas svobodne Jelovice
 39 Reportaža / Tečaj za specialista prve pomoči
 40 Od rodov / Po poteh Cankarjevega bataljona in Plavanje v Atlantisu
 41 Od rodov / Zimski izlet v Križno jamo in Zimovanja RJZ
 42 Od rodov / Podelitev rutic RLG ter NOT

Razvedrilo

- 43 Strip o Lisjaki / Lisjaki na vodovem sestanku
 44 Knjigožer in filmoljub / Skavtski tabor
 45 Pesmarica / Riptide

Aktualno

- 46 Koledar akcij
 47 Zadnja plat

Taborniška zima

Besedilo: Uredništvo

Pretekli mesec so se taborniki zagreli za zimske aktivnosti in izlete, mraz pa ni uspel pregnati dobre volje z otroških obrazov.

Nina Kapelj je Osebnost Primorske 2014. Foto: Pija Šarko

Ta veseli mesec ali Nina dobi Zlato jabolko

Januarja sta potekali dve orientacijski tekmovanji, kjer so si taborniki dodobra pogreli kosti: **Glas svobodne Jelovice** in **Zimsko orientacijsko tekmovanje**. Mnogi taborniki so se na ti tekmovanji aktivno pripravljali. Drugi uka željni taborniki so se udeležili **tečaja za specialiste prve pomoči**, kjer so v intenzivnem tempu nadgradili svoje znanje. Več o teh dogodkih si preberite v reportažah.

In čeprav se je že čutil nemir okoli 34. skupščine, ki bo potekala marca in bo volilna, pa nam bo ta mesec gotovo ostal v spominu zaradi dobrih novic, ki smo jih prejeli. Za Slovenko leta, naziv, ki ga z glasovanjem podelijo bralci revije Jana, sta se potegovali dve tabornici: znana publicistka **Manca Košir** in **Lenka Puh**, družbeno odgovorna podjetnica. Če smo tukaj taborniki ostali brez glavne nagrade, temu ni bilo tako na Primorskem, kjer je **Nina Kapelj**, koordinatorka projekta Obnovimo gozdove, osvojila naziv Ona 2014, podeljen s strani poslušalcev Radia 94. Kmalu zatem pa je postala še Osebnost Primorske 2014, za kar so jo izglasovali gledalci in poslušalci Radia Koper, Televizije Koper ter časnika Primorske novice. Nina je najmlajša prejemnica nagrade in je ob tej priložnosti prejela Zlato jabolko. Z Nino in Lenko se je pogovarjala tudi novinarka naše revije, pogovor z njima lahko najdete na straneh aktualne številke.

Od Dolenjske en krog okoli Ljubljane

Vreme je januarja občutno vplivalo na taborniške aktivnosti: mnoge akcije so odpadle zaradi slabih vremenskih razmer, **Rod sivih jelš Trebnje** pa je recimo moral zimske igre odpovedati zaradi pomanjkanja snega.

A na Dolenjskem ni bilo počitka: **Rod gorjanskih tabornikov Novo mesto** je najmlajše člane peljal na Reševanje snežne vile v obliki pohoda na Gorjance, njihovi GG-ji so se drsali, imeli pa so tudi občni zbor.

Vse naokoli Ljubljane je bilo tudi veselo: **Rod bistriških gamsov Kamnik** je odšel v terme in čokoladnico Olimje. **Rod dveh rek Medvode** je organiziral nočni pohod v neznanu, **Rod upornega plamena Mengeš** Zimorajanje in v **Rodu Enajsta šola Vrhnika** so odšli na večerni pohod na Sv. Trojico. Prav tako so jih obiskali Ambasadorji nasmeha, slovensko društvo za terapijo s pomočjo živali, ki so tabornikom med drugim predstavili beloprsega ježa Poldka in ameriško miniaturno pujsjo Maggy.

Rod Srnjak Logatec se je sankal v soju bakel, njihovi PP-ji pa so se učili umetnosti žongliranja. Na Risov natečaj, ki ga pripravlja **Rod svobodnega risa Kočevje**, je prispel izdelek 11-letnega Tima, ki je v PowerPointu pripravil čudovito predstavitev o Kočevskem rogu in Skavtskem okoljskem centru.

Druga z leve: Lenka Puh, peta z desne: Manca Košir.
Foto: Tea Derguti

Bela Ljubljana

Nekaj rodov iz **Mestne zveze tabornikov Ljubljana**, med drugim **Rod Bičkove skale**, je odšlo po poteh Cankarjevega bataljona na dolg nočni pohod. Združili so se tudi PP-ji **Rodu Sivega volka**, **Rodu podkovanih krapov** in **Rodu močvirskih tulipanov**, ki so v zaklonišču RMT tako živahno igrali namizni nogomet ter peli na karaokah, da so ta večer poimenovali "zaklonišče prepeva". **Sivi volki** so odšli na izlet v Križno jamo, kjer so svojim najbolj pridnim članom podelili nove rutice.

V **Rodu Tršati tur** so organizirali drsanje ter ogled filma, v **Rodu Črnega mrava** pa izlet v Županovo jamo pri Grosuplju. Njihovi taborniki so uredili arhiv rodovega glasila Mravljinček, ki je sedaj dostopen na njihovi spletni strani. **Rod Samorastniki** je organiziral izlet na grad Socerb, od koder je prelep razgled na Trst in Jadransko morje.

Nekoliko dlje so se podali v **Rodu Rožnik**: v veselje. Njihova čajanka jih je peljala na pot po galaksiji, kjer so se taborniki zaščitili pred vesoljci in zgradili vesoljsko ladjo. Vesoljski Božiček jih je obdaril s škodelicami, ki so jih okrasili, nato pa medse sprejeli 15 novih članov ter jim podelili rutice.

Rašiški rod Šmartno je obiskal čokoladnico Zotter v Gradcu. **Močvirski tulipani** so odšli v Križno jamo, njihovi starejši člani na večerni paintball, medtem ko je vod Mumij organiziral svoje lastno orientacijsko tekmovanje. **Podkovani krap** so se odpravili na sankanje na Ljubelj, ki je bolj spominjalo na pohod, čeprav so teren predhodno preizkusili njihovi starejši člani (glej naslovnico revije Tabor, januar 2015). Z MČ-ji so šli pogledat rove pod Kranjem in se šli geocaching, na tradicionalni nočni pohod pa so se odpravili na Polhograjsko Grmado.

Pri Rašičanih je veliko sladkosnedov! Foto: Manca Smolej

Vesolje in veselje Rodu Rožnik. Foto: Monika Filipič

Na zahodu je nekaj novega

Na Primorskem so bili taborniki zelo pridni: PP-ji in RR-i **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** si lahko obetajo zanimiv program za petkova druženja, ki so ga spisali ta mesec. **Rod Bela jadra Prade** se po 15 letih iz zaklonišča seli v novo skladišče in se je ta mesec preizkusil v delanju sira. **Rod morskih viharnikov Portorož** pa je na zbiralni akciji nabral kar 3930 kg papirja!

Sicer pa se je **Rod modrega vala Trst-Gorica** udeležil 70. obletnice napada Collottijeve tolpe in esesovcev na partizanski bunker v Borštu, vodstvo **Rodu kraških viharnikov Postojna** je zaključek leta 2014 obeležilo z mobilno orientacijo in družabnimi igrami ter murne peljalo na drsanje. **Rod Sergeja Mašere Piran** se je odpravil v Križno jamo, **Rod jezerska ščuka Cerknica** pa na plavanje v Vodno mesto Atlantis.

In da ne pozabimo še na Severno Primorsko: **Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija** je za svoje mlajše člane pripravil večer s celovečerno animacijo Trd oreh, kjer so se okrepčali s pokovko in pico. **Rod soških mejašev Nova Gorica** pa je organiziral plavanje v Atlantisu.

Novomeški taborniki na drsanju. Foto: RGT

Po Koroškem, po Kranjskem

Tudi tu je bil pretekli mesec zelo pester. **Rod Liljiški grič Pesje** je podelil nove rutice in s člani obudil trenutke iz preteklega leta, na občnem zboru pa so izvolili novo vodstvo rodu. **Rod Jezerski zmaj Velenje** je MČ-je peljal na zimovanja, organizirali so tudi modul vrisovanja vodniške šole, da bi razgibali orientacijske mišice za novo sezono. Na občnem zboru **Rodu Pusti grad Šoštanj** so potrdili novo vodstvo, sicer pa so zbirali zamaške za 14-letnega Žigo, ki živi s cerebralno paralizo, in urejali prostore v vrtcu Lučka, kamor se bodo predvidoma selili maja. Njihovi MČ-ji so z igro Koraki medvedka in čebelice ponovili osvojeno znanje, morali so ugotoviti, kaj je na sliki, pokazati ter narisati taborniške aktivnosti in predmete. Ali ste vedeli, da v rodu izdajajo tudi mesečno glasilo Graščak?

Nov stenčas je na šoli uredil **Rod Topli vrelec Topolšica**, snežno vojno pa so se na taborniški urici šli v **Rodu Hudi potok Šmartno ob Paki**. Občni zbor je imel tudi **Rod bistrega potoka Muta**, ki je sicer pripravil MČ akcijo za osvajanje večšine Ljubitelj živali ter se spoprijateljil s konji in sovicami. V **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so prav tako na občnem zboru izvolili novo vodstvo ter se z GG-ji zabavali na zimskih igrah, pa čeprav brez snega. **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** je po navdih odšel v Podpeco, kjer so si njegovi člani ogledali gradove kralja Matjaža, presunljive snežene skulpture v človeški velikosti.

V območju so se udeležili tudi 36. tradicionalnega pohoda po poteh VII. talcev na Sv. Nežo v Koroškem Selovcu in mesečne tekme Koroške orientacijske taborniške lige, KOTL-a. In se veselili novega dizajna za puloverje: ti bodo zelene barve, okrašeni s stiliziranimi solzicami in napisom "Levi devžej", ki označuje kaj drugega kot žep na puloverju.

Gorenjska pa ni zaostajala. MČ-ji **Rodu zelenega Žirka Žiri** so si ogledali, kako poteka delo v pekarni Jožeta Oblaka in ob koncu pomalicali pekovske dobrote. **Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** je gostoval na radiu Sora, za murenčke so pripravili taborniški popoldan, kjer so se sladkali s sadjem, in za MČ-je posebno akcijo za osvajanje različnih veščin. V **Rodu Stane Žagar - mlajši Kranj** si je na krstu kar 10 njihovih članov prislužilo vijolične rutice. Med drugim tudi Taborova lektorica Zala Šmid, ki ji iskreno čestitamo!

Koroški taborniki na pohodu na Sv. Nežo.
Foto: RKJ

Družabna igra Koraki medvedka in čebelice.
Foto: Suzana Podvinšek

Po poteh Cankarjevega bataljona. Foto: Lovro Lamovšek

Veščino Plavalca je zabavno osvajati! Foto: XI. SNOUB

Fotka meseca

Zaščita pred kepami na zimovanju RPEJ in RZR.
Foto: Beno Omahne

Pojdem na Štajersko gledat, kaj delajo

Rod Ukročena reka Maribor je obiskal Center eksperimentov in preizkusil fakirjevo posteljo, izdelal model mostu brez lepila in vrvic, izvedel kup zanimivosti o metuljih. **Rod XI. SNOUB Miloša Zidanška** je na bazenu Pristan osvajal večino Plavalca ter gostoval na radiu Maribor. Njihovi Črni panterji in Mečarice pa so imeli MČ-GG vodov sestanek in so ustvarjali fotografije, posnete ob dolgo časa odprti zaslonki. Tako so lahko z lučkami v zrak "zapisali imeni" svojih vodov! **Rod II. SNOUB Ljubo Šercer** je za člane pripravil izobraževalno uro

o lokostrelstvu in svoji članici Mateji podelil novo rutico po kodeksu potegavščin, ki smo ga v reviji objavili prejšnji mesec.

Na skupno zimovanje za gozdovnike in gozdnice sta se tokrat podala **Rod Zelena Rogla Zreče** in **Rod Polde Eberl-Jamski Zagorje ob Savi**. Zrečani so se pretekli mesec tudi navdušeno sankali, GG-ji **Rodu II. grupe odredov Celje** pa so se preizkusili v vlogah radijskih voditeljev, športnih napovedovalcev ter drugih medijskih govorcev.

Korajža pojasnjuje: **Novice** pripravljamo v uredništvu, črpamo pa iz informacij, ki jih pošljejo rodovi ali ki jih izbrskamo na vaših spletnih straneh. Rodove prosimo, da nam na revija.tabor@gmail.com napišete, kaj zanimivega ste počeli pretekli mesec.

Lahko pa pošljete tudi novičko za rubriko **Od rodov**, ki naj bo dolga 1200 znakov s presledki. Če bo novica zelo kratka ali zelo dolga, je morda ne bomo mogli uvrstiti v rubriko, zato, prosimo, upoštevajte predlagano dolžino.

Obvezno priložite tudi fotografije, ki vas prikažejo v najboljši luči, brez vodnih žigov in pripisov. In ne pozabite sporočiti imen autorjev!

Zgradimo si mesto!

Besedilo in slika: Petra Grmek

Ker včasih tudi MČ-jem postane domače mesto premajhno, saj smo spoznali že vse njegove kotičke, nam ne preostane drugega, kot da se odpravimo na izlet ... ali pa si novo, vodovo mesto zgradimo kar sami!

Za to ne potrebujemo ne malte in ne opeke, zelo prav pa nam bo prišel naslednji "gradbeni material":

- risalni papir,
- zelen papir,
- ravnilo,
- svinčnik in barvice (ali flomastri),
- škarje,
- lepilo,
- lepilni frak,
- plastelin in
- nekaj zobofrebecv.

Ulice in ceste

Kako pa bi se po mestu premikali, če v njem ne bi bilo cest in ulic?

Naša naslednja naloga je torej, da po vodovem mestu speljemo ulice. Prvi izmed možnih načinov, kako se bi tega lotili, je, da uporabimo kar ulice, ki jih najdemo na MČ straneh v tokratni številki. S prijatelji iz voda odprte revije položimo eno ob drugo in združimo konce cest, da dobimo dolge ceste iz revij!

Hiše in ostale stavbe lahko tako končno dobijo svoj prostor na kateri od ulic v našem mestu!

Hiše in stavbe

Mesta seveda ni brez hiš, zato sledimo spodnjim navodilom in si "zgradimo" vsak svoje domovanje. In potem nadaljujmo – naredimo še pošto, kino in vse ostale stavbe, za katere želimo, da se nahajajo v našem vodovem mestu.

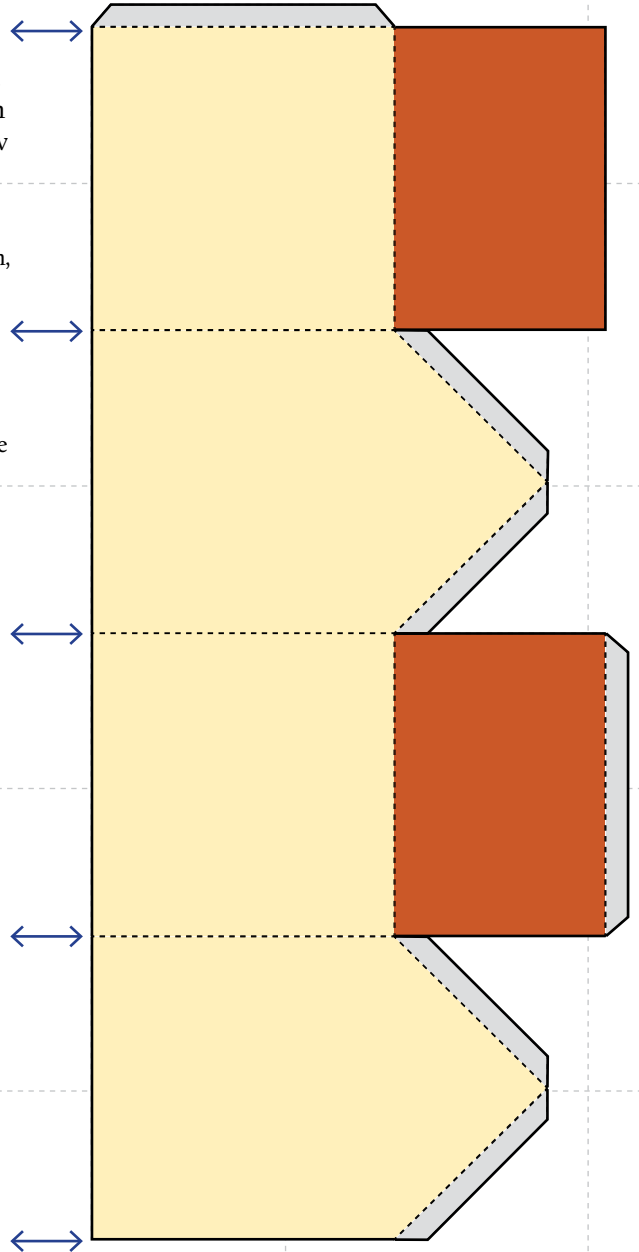
1 Če bi radi izdelali več kot le eno hišo, je najbolje, če si načrt najprej prerišemo na list (risalnega) papirja. Hišico lahko po želji zvišamo ali znižamo, tako da podaljšamo ali skrajšamo označene stranice. ↔

2 Ko imamo načrt prerisan, na hišico narišemo okna in vrata ter jo pobarvamo! Seveda lahko po zidovih narišemo še bršljan, ki se vzpenja proti strehi, in mogoče še veliko sončnico ob vratih! Pa na strešnike ne pozabimo!

3 Sedaj moramo hišico izrezati – pri tem sledimo polnim črtam in pazimo, da ne odrežemo zavihkov (sivih ploskev), s katerimi bomo hišico kasneje zlepili skupaj.

4 Zapognemo papir po črtkanih črtah ...

5 ... in z lepilom zlepimo hišico!

Seveda pa lahko ulice tudi sami narišemo na risalni papir, pri čemer moramo vedeti, da je za nekatere igre potrebno označiti tudi igralna polja – narisano ulico s svinčnikom samo razdelimo na enake dele (dolge približno 4 cm).

Pazi, znak!

V vsakem pravem mestu pa na ulicah in cestah veljajo določena prometna pravila, ki nam jih sporočajo prometni znaki. Jih prepoznaš in veš, kaj pomenijo? Poveži navodila z znaki.

ime naselja, v
katerega vstopamo

enosmerna cesta
(v smeri puščice)

obvezno zavij v smer,
ki jo kaže puščica.

Ustavi se!

konec naselja

Imaš prednost.

Ustavi se. Če nihče
ne prečka križišča,
lahko greš.

Prepovedan promet v tej smeri.
(na drugi strani ulice pa običajno stoji
znak za enosmerno cesto)

prepovedan promet
v obe smeri

Ko si uspešno opravil prvi del naloge, lahko nadaljujemo z gradnjo našega mesta. Sledi izdelava prometnih znakov – narišemo jih na risalni list, jih izrežemo in z lepilnim trakom vsakega posebej prilepimo na konec zobotrebca. Iz plastelina oblikujemo majhno kroglico, v katero zapičimo drugi konec zobotrebca in znak postavimo na primeren kraj v našem mestu. Seveda ne pozabimo niti na krajevno tablo, ki jo postavimo ob vstop v mesto, ob izhod iz mesta pa postavimo tablo, ki označuje konec naselja.

Zdaj ko naše mesto stoji, je čas za njegovo odkrivanje in igro na njegovih ulicah!

Pravila obnašanja v mestu ali pravila igre

IGRA 1

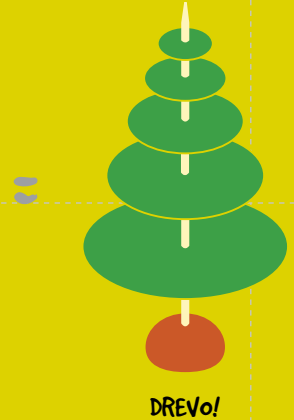
Vsak od igralcev naj si izbere svojo hišo, nato naj skuša s čim manj potezami priti do izbrane točke (npr. prijateljeve hiše), upoštevajoč prometne znake, seveda! Ali najde kdo od soigralcev krajšo pot?

IGRA 2

Če na naše mesto pogledamo zviška, ugotovimo, da znake komajda vidimo, drevesa so bolj podobna krogom kot drevesom, od hiš pa vidimo le njihove strehe, tako da so videti kot rdeči kvadrati ... skoraj tako kot bi gledali na kakšen zemljevid! In res – če narišemo naše mesto tako, iz zraka, kakor ga vidijo ptice, bomo narisali tudi svojo prvo skico terena. Kdo bi si mislil, da je to tako lahko!

Narava v mestu

Kot pravi taborniki pa v mestu potrebujemo nekaj narave – zato bomo “zasadili” tudi nekaj dreves, ki jih izdelamo tako, da iz zelenega papirja izrežemo nekaj različno velikih krogov in jih nato nanizamo na zobotrebec, ki bo služil kot deblo drevesa. Kot pri postavitvi prometnih znakov si pomagamo s plastelinom in drevo “posadimo” na zeleno mesto.

IGRA 3

Eden od igralcev naj zapusti sobo, ostali pa naj v tem času izberejo stavbo, do katere bo moral igralec priti, vanjo skrijejo bonbonček ali podobno majhno nagrado. Nato izbranega igralca z navodili skušajo usmeriti od njegove hiše do izbranega cilja. Bolj izkušeni lahko seveda namesto navodil “levo”, “desno” in “naprej” za usmerjanje uporabljajo smeri neba, pri čemer moramo povedati ali označiti, kje je sever.

Tina te vabi:
V svojem novem mestu preizkusi opisane igre in osvoji MČ veščino Vodič po kraju!

Kmečki upor

krivava se pod veliko skalo in poslušava oddaljene glasove grajske straže, ki se izgublajo v gozdu.

"Ušla sva jim," rečem veselo. Ker mi ne odgovori, jo pogledam in vidim, da joče.

"Gerg, oprostí mi. S svojo muhavostjo sem oba spravila v nevarnost." Objamem jo in začutim mokro obleko, verjetno se je zmočila, ko sva prečkala potoček. Upam, da se ne bo prehladila.

"Prav si ravnala. Maksimiljan ne bi smel tako izkoriščati svoje moči. Sploh pa grajska straža samo popiva na dvoru in ne pozna niti okoliških gozdov. Varna sva."

"Ampak nimava nič jesti in kje spati."

"Tudi za to je poskrbljeno. Sigismund mi je povedal, da se pripravlja velik upor kmetov. Jutri bo prav tu potekal sestanek."

Pomiri se in skupaj začneva pripravljati ognjišče ter bivač iz smrekovih vej.

Zjutraj me prebudijo glasovi mož in žena. Odprem oči in zagledam smejoč Sigismundov obraz, ki se sklanja v najin bivač.

"Vstani, princeska," me podraži, "sestanek se začinja."

Hito prikimam in položim dlan na sestrično vroče čelo. Sigismund prepozna mojo stisko: "Ne skrbi, k njej bom poslal zeliščarja." Njegove besede me pomirijo, zato mu sledim na bližnjo jaso, kjer je postavljen velik oder. Postaviva se poleg ljudi, ki čakajo na govor vodje upora.

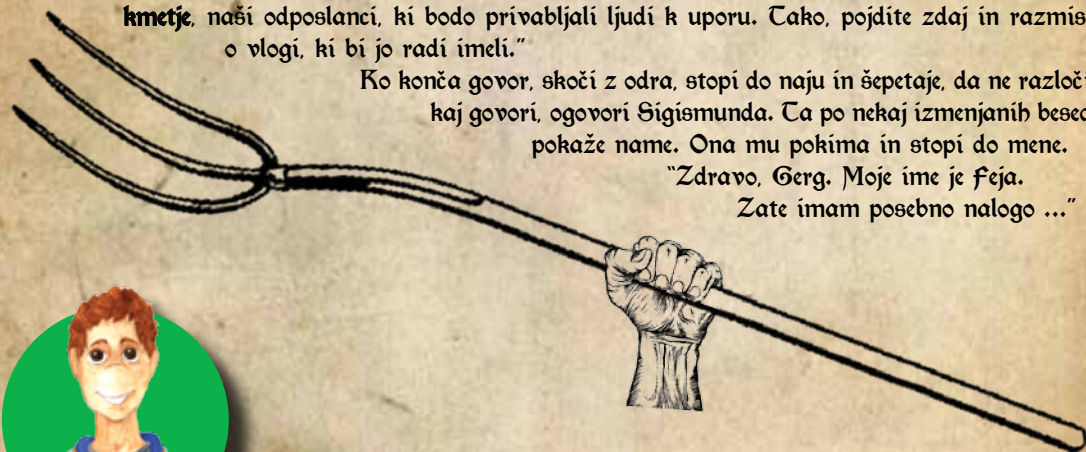
"Pravijo, da je vodja ženska. fevdalec je menda ubil njenega moža, njo pa je hotel vzeti za ljubico, a mu je zbežala," mi zašepeta, a ga sredi stavka zmotijo ploskanje in vzkliki množice. Na odru se namreč prikaže mlada ženska.

"Čas je za upor. A tako maloštevilni kot smo, se ne moremo fevdalcev niti dotakniti. Zato moramo spodbuditi naše sotrpine iz drugih fevdov, da se bodo uprli z nami in se enkrat za vselej rešili suženjstva pod plemiči. Potovali bomo v skupinah po pet, da se kraljevi straži ne bomo zdeli sumljivi, vsak pa bo prevzel posebno vlogo. Zdaj pa pozorno prisluhnite, prebrala bom namreč vloge, med katerimi lahko izbirate. **Zeliščarji** bodo skrbeli za zdravje v skupini, **izvidniki** bodo potovali pred skupino in poročali o morebitnih nevarnostih, **kartografi** bodo risali zemljevide neznanih dežel. Potrebujemo tudi **tehnike**, skrbnike za opremo in izumitelje, **športniki** bodo hitri sli in reševalci iz vode, **obveščevalci** bodo zapisovali prigode, **trubadurji** bodo skrbeli za moralo in zabavo ob večernih ognjih, **lokostrelci** bodo skrbeli za meso na poti in obrambo pred plemiško stražo, lahko ste tudi **kubarji** in seveda, najpomembnejše, **kmetje**, naši odposlanci, ki bodo privabljali ljudi k upor. Tako, pojdite zdaj in razmislite o vlogi, ki bi jo radi imeli."

Ko konča govor, skoči z odra, stopi do naju in šepetaje, da ne razločim, kaj govori, ogovori Sigismunda. Ta po nekaj izmenjanih besedah pokaže name. Ona mu pokima in stopi do mene.

"Zdravo, Gerg. Moje ime je Feja.

Zate imam posebno nalogo ..."

Vid predlaga: Gozdovnice in gozdovniki, pogovorite se s svojim udom in vodnikom o vlogi, ki bi jo radi prevzeli na kmečkem upor **junija 2015**. Pokukajte tudi v taborniško literaturo in se seznanite z ueščinami ter znanji, ki so potrebna za dobro opravljanje vaše vloge!

Kvadratna vez

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Kvadratna vez uporabljamo za vezanje palic (drogov, sušic), ki se križajo pod kotom od 45° do 90°. Opisani način vezave se nekoliko razlikuje od tistega, ki je predpisan na taborniških tekmovanjih.

Kvadratna vez (ang. square lashing) ni namenjena (kot bi lahko sodili po imenu) samo vezanju palic, ki se križajo pravokotno. Vez se tako imenuje zato, ker vrvice potekajo pravokotno na palice, okoli katerih jih ovijamo.

Vez začnemo z vrznim vozlom (Slika 1a) na palici, ki je najbolj vzporedna s silo obremenitve vezi. Zaradi gravitacije je to običajno navpična (nosilna) palica. Vezni voz zavežemo pod prečno palico, dobro zategnemo in prosti konec vrvice ovijemo okoli daljše vrvice (Slika 1b). Tako zagotovimo, da se voz ne bo zrahljal.

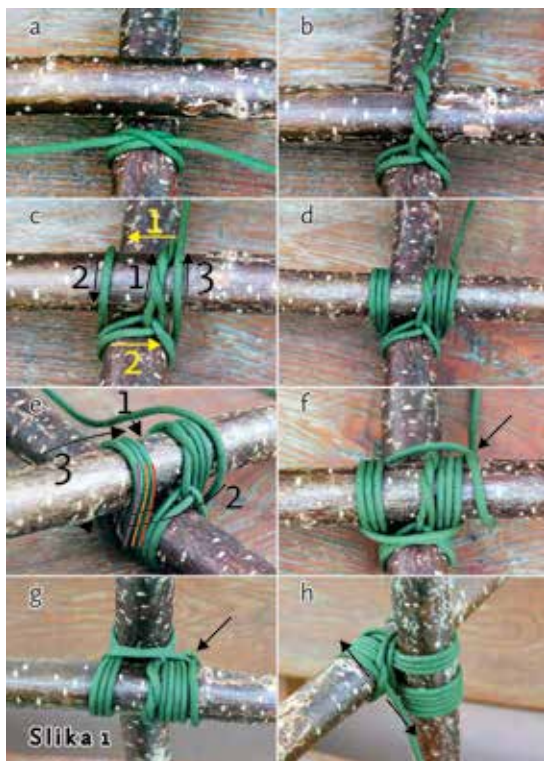
Vrvice napnemo preko prečne palice (Slika 1b in črna puščica 1 na Sliki 1c), jo speljemo pravokotno pod navpično palico (rumena puščica 1) in nazaj preko prečne palice (črna puščica 2), nato še enkrat pravokotno pod navpično palico (rumena puščica 2) in spet preko prečne palice v smeri črne puščice 3. Postopek dvakrat ponovimo (Slika 1d). Če se nam zdi, da so tri ovijanja premalo, smo verjetno uporabili

pretanko (prešibko) vrvice. Večje število ovijanj v tem primeru ne bo povečalo zanesljivosti vezi.

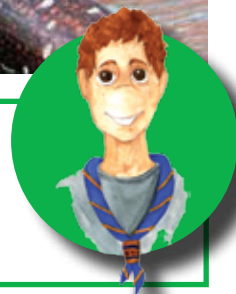
Pri vezanju pazimo, da vrvice okoli navpične palice vedno napenjamo na notranji strani vezi glede na prejšnjo vrvice, okoli prečne palice pa vedno na zunanji strani vezi glede na prejšnjo vrvice (rdeča, oranžna in vijolična črta na Sliki 1e). Tako zagotovimo najboljše prileganje vrvice na palice.

Pri zategovanju vezi vrvice najprej potegnemo pod prečno palico (Slika 1e, puščica 1), nato pa jo (v smereh puščic 2 in 3 na Sliki 1e) dvakrat ovijemo med palicama (Slika 1f) in dobro zategnemo. Če smo pravilno zavezali vez, se vrvice pri zategovanju enakomerno prilega na vse vrvice v vezi (črna črtica na Sliki 1e, Slika 2).

Vez zaključimo z vrznim vozlom, ki omogoča, da vez močno zategnemo. Prvo zanko vrznega vozla naredimo okrog prečne palice (Slika 1f). Zanko dobro zategnemo in dodamo še drugo zanko vrznega vozla (Slika 1g). Vozel zategnemo tako, da močno (s sunkom) izmenično večkrat potegnemo konec vrvice v smereh puščic (Slika 1h). Lažje kot z vrznim vozlom vez zaključimo z ambulantnim vozlom. V tem primeru moramo krajši konec pri začetnem vrznem vozlu pustiti prost in nekoliko daljši. Osebnostno mislim, da je vrzni voz za zaključek vezi boljša izbira, čeprav ga je nekoliko težje pravilno zavezati. Dokončano kvadratno vez vidimo na Sliki 2.

Vid svetuje: Več o kvadratni vezi lahko najdete na spletu, ena najboljših povezav je na tem naslovu: scoutpioneering.com/tag/boy-scout-lashings.

Usnjen ročaj noža

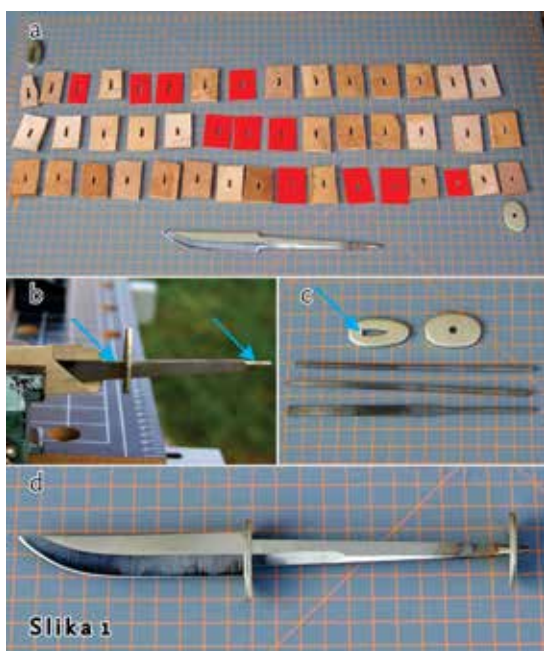
Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Kakovosten, udoben in lep ročaj noža lahko naredimo iz koščkov usnja, za lepši videz pa lahko dodamo poljubno debele koščke lesa, plastike, vulkaniziranih vlaken, plute in podobnega.

Potrebujemo rezilo, pri katerem je kovinski del ročaja približno 5 mm daljši od ročaja, kar omogoča, da ga na koncu zakujemo in utrdimo zadek noža. Tako rezilo najlažje najdemo - skupaj s kovinskim branikom in zadkom - v kateri od specializiranih spletnih trgovin (Slika 1c, 4a). Če nimamo na voljo primerno debelega usnja, ga lahko, skupaj z okrasnimi vložki, naročimo v isti spletni trgovini kot rezilo. Cene običajno res niso pretirane.

Od orodja uporabimo luknjač za usnje (lahko tudi samo oster tapetniški, t.i. olfa nož), doma narejeno pripravo za prešanje ročaja (Slika 2b), električno orodje za brušenje ter grob in fin brusilni papir. Za lepljenje uporabimo epoksi lepilo. Tudi komplet manjših pil za kovino bo prišel prav.

Najprej izrežemo dovolj veliko število koščkov usnja. Z luknjačem oziroma tapetniškim nožem izrežemo luknje za kovinski del ročaja, nato pa koščke usnja (skupaj z okrasnimi koščki, če jih imamo) razporedimo tako, kot jih bomo po vrstnem redu uporabili pri sestavljanju ročaja noža (Slika 1a). Običajno moramo kovinski del ročaja noža, branik in zadek nekoliko

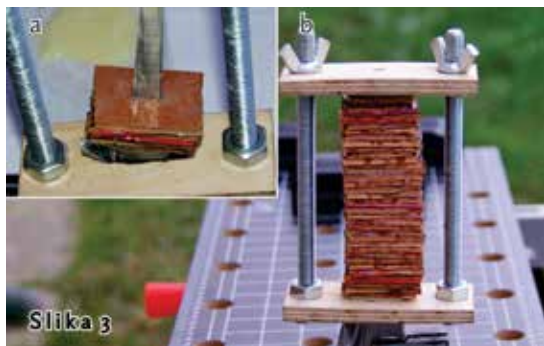
Slika 1

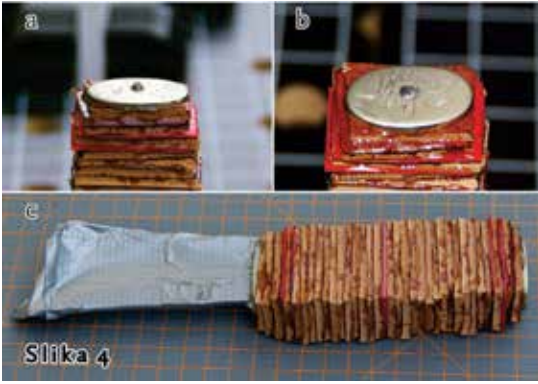
Slika 2

pobrusiti, da se lepo prilegajo med seboj (puščice na Slikah 1b in 1c, Slika 1d).

Preden začnemo s sestavljanjem ročaja, zaradi varnosti zaščitimo rezilo noža z lepilnim trakom (Slika 2a). Rezilo noža vrnemo v primež (Slika 2c, rumena puščica) in namestimo spodnji del priprave za prešanje (Slika 2c, modra puščica). Priprava za prešanje (Slika 2b) ima na spodnjem delu zarezo, skozi katero vtaknemo rezilo noža, na zgornjem delu pa luknjo, kjer je dovolj prostora za zadnji konec kovinskega dela rezila, ki pri prešanju pogleda skozi zadek ročaja (Slika 4a). Ta priprava nam zelo olajša delo, če

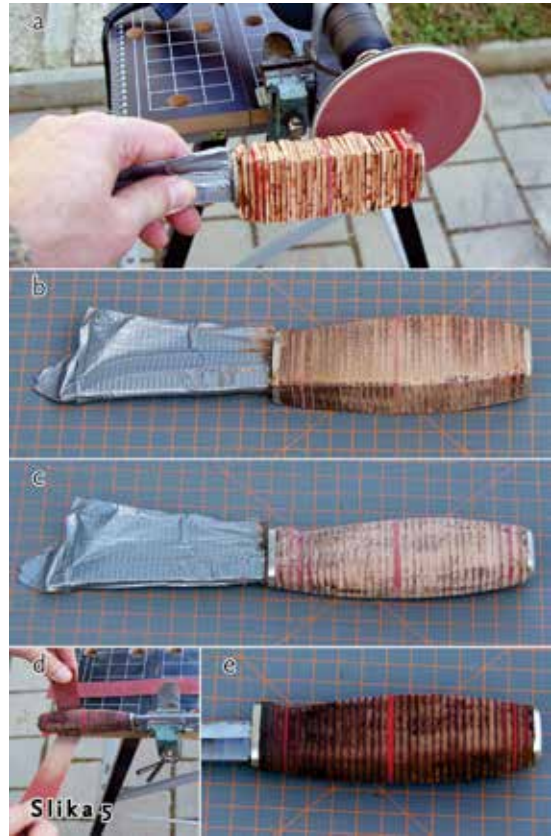
Slika 3

je nimamo, se pač moramo znati z uporabo mizarских spon ali česa podobnega. Preverimo, če je branki točno na mestu, kjer ga želimo imeti, in ga z epoksi lepilom prilepimo na kovinski del ročaja. Pomembno je, da lepilo zapolni vse prazne prostore (puščice na Sliki 2d). Ko se lepilo dobro posuši (če je možno, tu izberemo takega s 5-minutnim časom sušenja, da ni treba predolgo čakati), začnemo z lepljenjem koščkov usnja (Slika 3a). Uporabimo lepilo z nekoliko daljšim časom sušenja (60 ali 90 minut). Pri nanašanju lepila ni treba pretiravati, mora pa biti vsak košček usnja v celoti premazan z lepilom. Sestavljanje zaključimo z zadkom, dodamo zgornji del priprave za prešanje in privijemo matice (Slika 3b).

Počakamo do naslednjega dne (če imamo čas, lahko še kakšen dan dlje), da se lepilo dobro posuši. Zlepljen ročaj noža vidimo na Sliki 4c. Kot vidimo na Sliki 4a, skozi zadek ročaja štrli zadnji del kovinskega dela ročaja. Nož vpnemo v primež in štrleči del z ne premočnimi udarci kladiva zakujemo in tako še dodatno utrdimo zadek ročaja noža.

Zdaj moramo ročaj samo še zbrusiti. Velikost in oblika ročaja sta popolnoma poljubna, ročaj prilagodimo svojim željam in potrebam. Če je le možno, uporabimo električno orodje (Slika 5a) z grobim brusilnim papirjem, saj bi bilo delo z ročnim orodjem zamudno in naporno. Ne glede na izbiro orodja je nujno poskrbeti za varnost. Verjetno je najbolje, če namesto mlajših brušenje opravi odgovorna polnoletna oseba, ki obvlada delo z električnim orodjem. Na Slikah 5b in 5c vidimo vmesni fazi brušenja z brusilnikom. Ko smo zadovoljni z osnovno obliko ročaja, brušenje nadaljujemo ročno (Slika 5d), najprej z grobim, nato pa z vedno bolj finimi brusnimi papirji. Če ročaj pred ročnim brušenjem rahlo namažemo z lanenim (ali podobnim) oljem ali ga malo zmočimo, bo brušenje lažje.

Ko smo zadovoljni z obliko in končno obdelavo, ročaj dobro namažemo z lanenim oljem. Še najbolje je, če lahko ročaj v laneno olje kar potopimo za nekaj ur ali čez noč. Ročaj se nekaj dni suši, nato pa je pripravljen za uporabo. Z lanenim oljem obdelan ročaj je udoben, nudi dober, prijeten oprijem in ne drsi v roki (Slika 6).

Rok in Vid vabita: Ste se že prijavili na natečaj Naredimo skupaj? Prijavljeni vodi GG-jev in PP-jev se bodo lahko s Tomažem podali na teren in skupaj izdelali zanimive predmete iz naravnih materialov.

Pošljite prijavo na revija.tabor@gmail.com in pripišite, kaj bi radi, da Naredimo skupaj. Čaka vas nepozabna dogodiščina za cel vod!

Pametni telefoni na orientacijskih tekmovanjih

Besedilo in slike: Samo Vodopivec

Na tekmovanju Glas svobodne Jelovice 2015 je bila premierno predstavljena aplikacija "Asistent" za pametne telefone, ki je tekmovalcem omogočala vpogled v individualni urnik nalog in rezultate, organizatorjem pa spremljanje gibanja ekip na orientaciji.

Namen aplikacije je bil sila preprost: tekmovalcem na vsakem koraku omogočiti dostop do najpomembnejših informacij. Pred začetkom orientacije je pomemben predvsem urnik tekmovanja, kasneje pa tudi rezultati. Ker nas na tekmovanjih vedno priganja čas, je neoviran dostop do teh informacij koristna pridobitev za vse, tako tekmovalce kot organizatorje. Predvsem na večjih tekmovanjih, npr. ROT-u, je takšen način edini praktičen, saj ekipe večino časa preživijo na terenu.

Pametni telefoni so v zadnjih letih postali naši najzvestejši spremljevalci, posledično so tako najbolj primerni za zgoraj opisane naloge, poleg tega nam nudijo tudi podatek o trenutni lokaciji. Tako aplikacija omogoča tudi spremljanje gibanja (sledenje) ekip na orientaciji, grafični prikaz zbranih podatkov pa je izveden v kombinaciji z Google Zemljevidi.

Spodnji primer kaže spremljanje ekip v kategoriji grč. Z namenom varčevanja z baterijo in prenosom podatkov se je lokacija sporočala zgolj na vsakih

150 m in na 2 minuti (ob izpolnjenih obeh pogojih), a je natančnost še vedno povsem zadovoljiva. Lepo je vidna izbira 3 različnih poti tik po startu v Retečah ter različne poti v gozd pri Sori.

Namen aplikacije in njene omejitve

Informacije o gibanju tekmovalcev na orientaciji nam ponujajo vsaj tri različne možnosti uporabe. Na prvem mestu je zagotovo varnost, o čemer ste lahko več prebrali v januarski številki revije Tabor. Drugi način uporabe je spremljanje gibanja ekip s strani organizatorjev tekmovanja, kar lahko nekoliko olajša delovanje logistike, npr. planiranje pospravljanja kontrolnih točk. Tretji način uporabe pa je zanimiv za spremljevalce in tekmovalce, ki so z orientacijskim pohodnom že zaključili: spremljanje ostalih ekip na velikem zaslonu.

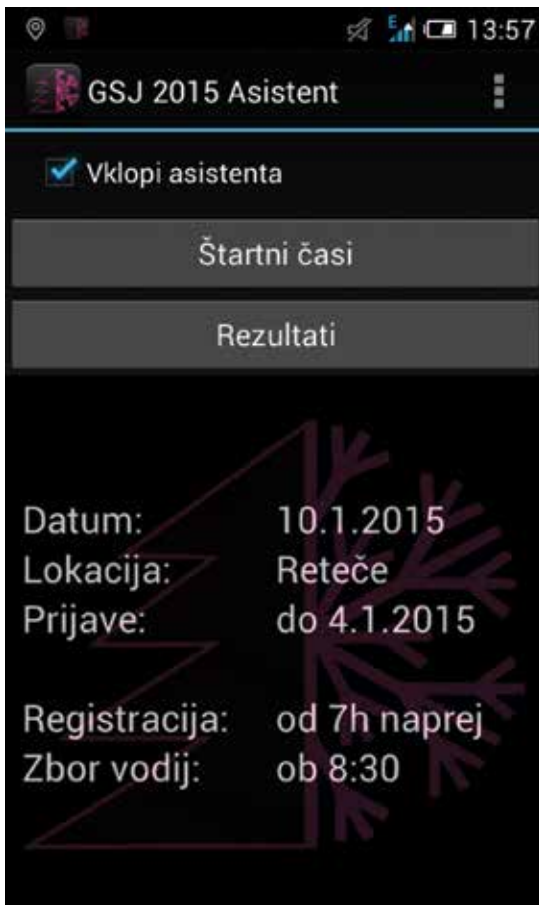
GSJ 2015 Asistent

Urnik ekipe
305 (še ni podatka)

Zbor vodij	8:30
Topo Test	9:06
Vrisovanje	9:13
Orientacija	9:49

Z aplikacijo lahko ekipa sledi svojemu urniku.

Sledenje tekmovalcem na orientaciji pa odpira tudi določena vprašanja povezana z zdravim športnim duhom in tekmovalnostjo. Tekmovalci morajo biti med seboj enakopravni in dokler sledenje bazira na prostovoljnem ("opt-in") sodelovanju, tako pridobljeni podatki ne smejo negativno vplivati na točkovanje. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da bodo tekmovalci uporabo aplikacije odklonili, saj se nihče ne bo prostovoljno postavil v slabši položaj. Jasno zagotovilo, da sledenje ne bo vplivalo na točkovanje, bi zato moralo biti navedeno že v samem razpisu ali pravih tekmovanja.

Osnovni podatki o tekmovanju

Mnoge tekmovalce je zagotovo najprej zanimalo: "Koliko podatkov bo prenesla aplikacija in koliko baterije bo porabila?" Odgovor na to vprašanje ni preprost, saj nanj vpliva več različnih dejavnikov. Količina prenesenih podatkov je namreč zelo odvisna od pogostosti sporočanja lokacije, trajanja orientacije ter pogostosti pregledovanja vmesnih rezultatov. Prav ti faktorji vplivajo tudi na porabo baterije, pri

čemer pa je ravno pregledovanje rezultatov in štartnih časov najbolj energijsko potratno. Takrat je namreč vključen en izmed največjih porabnikov energije - zaslon. Kljub temu pa sta po dosedanjih meritvah prenos podatkov in poraba energije relativno majhna. Sledenje in sporočanje lokacije porablja približno 5 % baterije na uro, prenos podatkov pa vsega skupaj nekaj 100 kB, kar je za današnje čase "giga paketov" praktično zanemarljivo.

Odzivi tekmovalcev

In kakšen je bil odziv uporabnikov oziroma rezultat testiranja na Glasu svobodne Jelovice? Po oceni pogovorov s tekmovalci zelo pozitiven. Aplikacijo je tekom tekmovanja uporabljalo 20 ekip (9 GG, 5 PP, 6 ekip grč). Od tega je omogočilo spremljanje svojega gibanja na orientaciji 9 ekip (5 ekip grč, 4 PP), 5 ekip (4 ekipe grč, 1 PP) pa je dovolilo sledenje celoten čas tekmovanja. Zadržana uporaba sledenja pri GG-jih je bila verjetno povezana z večjimi stroški prenosa podatkov na predplačniških paketih, zato so aplikacijo uporabljali predvsem za pregledovanje rezultatov preko brezplačnega brezžičnega omrežja na šoli.

Kot organizatorji smo z odzivom na aplikacijo izjemno zadovoljni, zato bomo nadaljevali z njenim razvojem in uporabo. Prepričani smo, da nas boste s podobnimi aplikacijami želeli posnemati tudi drugi, zato vam za olajšanje dela ponujamo v uporabo kar našo.

Rezultati PP moški										
	#	Topo	Vris	SEM	PP	KT	Čas	HE	TT	Sum
307	1	34	360	83	80	950	-8	0	50	1549
304	2	40	270	69	90	950	-14	51	36	1492
302	3	49	210	120	100	850	0	0	46	1375
305	4	20	210	0	50	950	-72	46	34	1238

Aplikacija sama izpostavi vašo ekipo v razpredelnici z rezultati.

Rok predlaga: Aplikacijo lahko uporabite tudi za spremljanje vodov na rodovih orientacijah in prihajajočih zimovanjih ter pomladovanjih. Jo želite preizkusiti? Kontaktirajte nas na info@siblue.net.

Navadna smreka

(*Picea abies* L.)

Besedilo in fotografiji: Kosobrin

Je drevo, ki zraste do 50 metrov visoko. Ima ravno deblo, debelo do enega metra. Ima gosto krošnjo ter temnejšo in razpokano luskasto skorjo. Iglice so razvrščene okrog in okrog po vejicah. V prečnem prerezu so štirikotne oblike. Dolge so do 2,5 cm in debele do 1,5 mm, na koncu zašiljene. Storži visijo iz vej. Zreli storži so dolgi od 16 do 18 cm, rjave barve in celi odpadejo z drevesa. S semeni smreke se hranijo gozdne ptice in druge živali. Smreka uspeva od nižin do 1800 metrov nadmorske višine.

Učinkovine: vitamin C, eterično olje, čreslovine, sladkorji, mravljinčna kislina, voski, manan, galaktan, glikozid picein, terpentini, pimarinske kisline, maščobno olje.

Zdravilnost: prehladna obolenja, gripa, odvaja vodo, za kopeli, inhalacija, bronhitis, astma, pljučnica, za vtiranje pri revmi, zdravljenje ekcemov in kožnih bolezni.

Uporabnost: čaji, vitaminski napitki, sirup, mazila iz smole, olje iz semen.

Sirup iz smrekovih vršičkov

Potrebujemo: 20 dag smrekovih vršičkov, 1 kg sladkorja, 1 l vode.

Priprava: Smrekove vršičke prelijte z vodo in jih dajte v posodi na ogenj. Potem ko voda zavre, kuhajte 10 minut. Precedite in v dobljeni sok primešajte sladkor, ponovno zakuhajte in kuhajte približno

20 minut na zmernem ognju. Še vroč sok nalijte v steklene kozarce, takoj zaprite in spravite v temen in hladen prostor.

Sirup, razredčen z vodo, se lahko uporablja tudi kot sok. Nerazredčen se lahko uporablja za izkašljevanje pri prehladnih boleznih. Vsak čaj lahko osladimo s tem sirupom namesto sladkorja.

Muesli s smrekovim sirupom

Potrebujemo: 1 žlico smrekovega sirupa, 1 banano, 1 dag mletih lešnikov, 1 žlico rozin, pomarančni sok, 3 dl mleka, 4 žlice koruznih kosmičev.

Priprava: Koruzne kosmiče prelijte z mlekom, smrekovim sirupom in pomarančnim sokom. Primešajte narezano banano in rozine. Pustite stati 10 minut, da se kosmiči napijejo, na koncu posujte z zmletimi lešniki.

Smrečje na sladkorju

Potrebujemo: mlade smrekove vršičke in sladkor ali med.

Priprava: Nabrane smrekove vršičke po plasteh (plast vršičkov, plast sladkorja) nadevamo v steklen kozarec do vrha. Kozarec postavimo na sonce za 6 tednov, da se sladkor raztopi. Precedimo in damo v kozarce. Zaprte kozarce postavimo v hladen in temen prostor. Sirup lahko uporabimo kot sok, če ga zmešamo z vodo, za izkašljevanje ali za osladitev čaja.

Za smrečje na medu moramo nabrati pol kozarca smrekovih vršičkov, preko njih prelijemo dober med, kozarec dobro zapremo, da ne bi prišlo do vretja, in ga postavimo za 6 tednov na sonce. Ker so vršički lažji od medu, priplavajo na površje, zato jih moramo večkrat premešati z leseno kuhalnico. Po 6 tednih dobljen sirup precedimo in nalijemo v manjše kozarčke. Poleg smrečja lahko uporabimo tudi liste trpotca.

Čaj iz smrekovih iglic

Potrebujemo: smrekove iglice, sladkor ali med.

Priprava: Iglice prelijte z vrelo vodo in jih pustite stati 5 minut, da se iz njih otopi zunanji sloj voska. Ocedite in ponovno prelijte z vrelo vodo. Pustite stati 2 uri. Ponovno precedite (tokrat ne zlijte proč!), osladite in čaj ponudite hladen ali rahlo pogret.

Krompirjeve ladjice

Besedilo: Anja Novljan, fotografije: Rok Pandel

Sestavine: veliki krompirji, šunka/kuhan pršut/slanina, sir, maslo, sol, začimbe

Potrebščine: aluminijasta folija, nož

Čas priprave: približno 60 minut

Vid priporoča: Krompirjeve ladjice so jed, ki nas nasiiti in je enostavna za pripravo tudi za tiste, ki se jim s pripravo hrane ne da posebno ukvarjati.

Za začetek potrebujemo dobro žerjavico, zato si le vzemimo čas in jo dobro pripravimo. V žerjavico položimo v folijo zaviti cel krompir. Krompir naj bo dobro opran ali pa olupljen, da bomo lahko pojedli tudi pečeno lupino. Folija naj bo v več plasteh, priporočamo več ovojov dvojne plasti.

Krompir pustimo v žerjavici, da se speče. Pri tem ga večkrat obrnemo, da ne bo lupina preveč zažgana z ene strani. Čas pečenja je odvisen od velikosti krompirja. Če lupina preveč zogleni, jo pred nadaljevanjem postrgamo s krompirja.

Tako pripravljen krompir položimo na več plasti folije in ga položimo na žerjavico. Tam naj bo le toliko časa, da se maslo in sir stopita in ne izsušita preveč. Zavijanja v folijo ne priporočamo, saj tako ne vidimo, kaj se dogaja, in hitro pozabimo na čas.

Ko je krompir pečen, ga odvijemo in vanj naredimo nekaj globokih zarez, približno 1-1,5 cm narazen. Pazimo, da krompirja ne prerežemo v celoti. V zareze damo koščke šunke in sira, količino in izbiro nadeva pa seveda lahko prilagodimo svojemu okusu. Po vrhu posujemo malo soli in med nadevanimi zarezi dodamo malo masla, počez pa damo še začimbe po okusu.

Ko stisne mraz

Besedilo: Jure Ausec - Bajs

Normalna telesna temperatura zdravega človeka je nekje med 36 °C in 37 °C.
O podhladitvi pa govorimo, ko pade telesna temperatura pod 35 °C.

To se zgodi pri dolgi izpostavljenosti mrazu, ko telo izgublja več toplote, kot je lahko proizvaja. Najprej nastopi blaga podhladitev, ko telo še lahko izvaja obrambne mehanizme - drgetanje mišic ter pospešen srčni utrip in dihanje. K podhladitvi pripomorejo tudi veter, mokra oblačila in opitost z alkoholom. Alkohol ne pripomore k temu, da bi telo lažje ohranjalo primerno temperaturo. Ima ravno nasprotni učinek, saj se razširijo žile, kar povečuje izgubo toplote. Blago podhlajeni si lahko pomagata sam, tako da se umakne v toplej prostor, se čim več giblje in telovadi ter pije vroč sladkan čaj.

Podhladitev

Če pa temperatura jedra telesa (področje vitalnih organov in možganov) pade pod 32 °C, nastopi zmerna podhladitev, ko je prizadeti zaspan in otopel, drgetanje preneha, srčni utrip in dihanje se upočasnita. To stanje je že kritično, saj lahko prizadeti izgublja zavest, zato mu ne smemo več dati piti, zaščitimo ga pred mrazom in poskusimo ogreti. Navadno zadostuje **pasivno ogrevanje**: prizadetega zavijemo v reševalno, t.i. astro folijo ter več plasti odej in ga prenesemo v toplej prostor. Prizadeti se bo postopno ogrel sam. V kolikor to ni dovolj ali pa je podhladitev huda (temperatura jedra pod 28 °C), je potrebno **aktivno ogrevanje** - na trebuh, pod pazduhe in na dimlje preko obleke položimo grelno telo. Izogibamo se prehitremu ogrevanju in premikanju prizadetega, če to ni nujno. Poskrbeti moramo za čim hitrejši obisk zdravnika.

Lokalne poškodbe

Ozeblina so poškodbe kože, ki pa še niso hude in jih lahko saniramo sami, tako da ozebli del telesa ogrevamo. Ozeblina moramo jemati resno, saj lahko ob nadaljnji izpostavljenosti mrazu, posebno pri temperaturah pod lediščem, pridejo v **omrzline** - pri slednjih so poškodovana tudi globlja tkiva. Globina

omrzlin se pokaže šele sčasoma, zato moramo ob vsakem sumu na ozeblino čim prej ustrezno ukrepati. Del telesa z omrzlino, najpogosteje so to prsti, uhlji, nos in brada, hitro ogrevamo v vodi s temperaturo okrog 40 °C (malo nad telesno temperaturo, zato se zdi voda nepodhlajenemu človeku topla, ne pa vroča). Omrzlino, ki je rana, sterilno pokrijemo in rahlo obvežemo. Nikoli ne prebadamo mehurjev, ki spremljajo ozeblino. Pri vseh podhladitvah in ozealinah je nujen čim prejšnji pregled pri zdravniku!

Priprava na zimske aktivnosti

Čeprav so podhladitve pri tabornikih redke, moramo paziti pri potencialno nevarnih dejavnostih: npr. zimski bivak, dolgo trajajoče aktivnosti na snegu, spanje zunaj in v neogrevanih prostorih. Posebno pozorni moramo biti pri otrocih, osebah z neprimerno opremo in oblačili (brez rokavic, kape, poletna spalna vreča), starejših ljudeh s slabšim krvnim obtokom, brezdomic in v primeru slabo ogrevanih prostorov. Zato vedno poskrbimo, da bodo po aktivnosti na voljo toplej prostor in suha oblačila.

Foto: Davor Kržišnik - Jolbe

Besedilo: Primož Kolman

Vodnik po nočnem nebu za leto 2015

Izšla je trinajsta francoska in že osma slovenska izdaja knjige z naslovom Glej jih, zvezde. Knjiga, katere avtor je Guillaume Cannat, je zasnovana kot astronomski priročnik in na prav poseben način opisuje dogodke, ki se bodo na nebu zgodili v tekočem letu. Vendar knjiga ni le priročnik, ki ga ljubitelji zvezdnega neba nujno potrebujejo za svoja opazovanja. Knjiga je namreč pravo umetniško delo, saj jo je avtor začel s posebnim pristopom, ki v nas vzbudi tisto prvinsko željo po opazovanju zvezdnega neba. Knjiga vključuje tudi avtorjeve in druge fotografije, ki še bolj popestrijo zanimivo branje.

Izdajatelj knjige: CAMBIO,
založništvo d.o.o. (revija Spika)
Avtor: Guillaume Cannat (Francija)
Prevod v slovenščino: Ludvik Jevšenak
Urednik: Bojan Kambič

Knjiga torej opisuje astronomske dogodke, ki jih bomo skozi leto lahko opazovali na zvezdnem nebu in bodo vidni s prostim očesom. Razdeljena je po letnih časih ter mesecih v letu. Že na prvi strani knjige najdemo koledar vseh dogodkov v letu 2015, ki so nato podrobno opisani v nadaljevanju. V knjigi najdemo zvezdne karte z vrisanimi zvezdami, ki jih v posameznem letnem času najdemo na nočnem nebu. Za vsak letni čas sledi pregled astronomskih dogodkov po mesecih, ki so opisani s pravim umetniškim pristopom. Opis dogodkov je opremljen z nazornimi slikami in skicami, ki nam bodo v veliko pomoč pri opazovanju.

V knjigi najdemo natančen opis delnega sončevega mrka (20. marca) in popolnega luninega mrka (27. septembra), ki bosta vidna iz naših krajev. Opisane so tudi napovedi pomembnejših meteorskih rojev, kdaj nastopi najmanjša in kdaj največja polna luna, kdaj in kje najdemo planete ter trenutke, ko se jim Luna najbolj približa. Opisana so vsa medsebojna navidezna srečanja (konjunkcije) planetov in zvezd oziroma skupin zvezd ter kje jih najdemo.

Pri astronomskem risanju je teleskop obvezen pripomoček.
Foto: Serge Vieillard

Poleg opisa ozvezdij, ki jih v posameznem mesecu najdemo na nebu, luninih men ter trenutkov vzhoda in zahoda sonca nam knjiga postreže tudi z nekaterimi podatki, vezanimi na vesoljska osvajanja. Tako je za vsak mesec v letu podanih nekaj obletnic ter podatkov, kaj počnejo vesoljske sonde prav v tem trenutku.

Knjiga nam postreže z uporabnimi napotki za astronomska opazovanja, na primer, kako se obleči, da nas pozimi pri večurnem opazovanju ne bo zeblo. V knjigi je opisano, kako uporabljati t.i. roko (ki je vedno pri roki) za hitro merjenje kotov po nebu, najdemo pa tudi kratek slovarček pojmov iz astronomije.

Skratka, knjiga je pravi vodnik po nebu skozi celo leto. S pregledom koledarja ter opisom dogodkov na zvezdnem nebu je zato nepogrešljiv sopotnik vsakega ljubitelja astronomije.

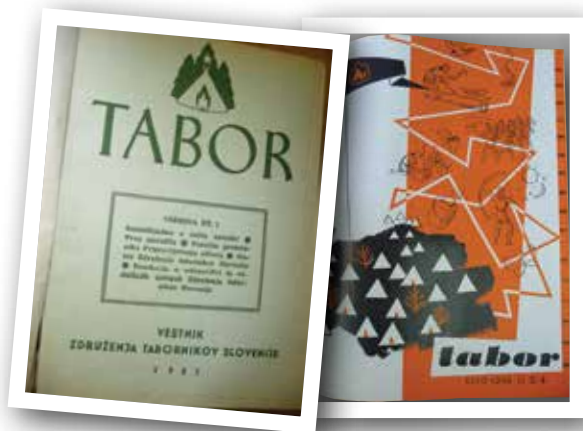
Sonce vzhaja in zahaja v Ljubljani

dan	vzhaj	zahaj
01.03.	6:42	17:49
10.03.	6:25	18:00
20.03.	6:08	18:14
30.03.	6:47	19:27

Taborove preobrazbe

Besedilo: Miha Bejek, fotografije: arhiv revije Tabor

Revijo Tabor jemljemo za nekaj samoumevnega, saj prispe v nabiralnik vseh tabornikov (s poravnano članarino na ZTS). Pa ni bilo vedno tako. Na revijo se je bilo treba naročiti in posebej plačevati naročnino. Uredništvo Tabora je stalno prilagajalo revijo, da bi nagovorilo čim večji krog bralcev, pridobilo nove naročnike in se izognilo finančnim težavam. Poglejmo, kako smo prišli do letošnjega 60. letnika revije.

Prvi letnik Tabora je leta 1951 nosil naziv **Vestnik Zdrúženja tabornikov Slovenije** in je bil namenjen predvsem objavi statuta, pravilnikov in različnih navodil, ki jih je nova organizacija na ta način razširila med člane. V drugem letniku, ki je začel izhajati aprila 1953, je Tabor nekoliko spremenil vsebinsko usmeritev in podnaslov v **Revija tabornikov in ljubiteljev narave**. Uredništvo je z vsebino poleg tabornikov želelo nagovoriti vse, ki v prostem času zahajajo v naravo. Kljub nizki nakladi vsi izvodi niso bili prodani in Mladinska knjiga revije ni več želela zalagati. Po nekajmesečnem premoru in iskanju rešitev je z januarjem 1954 revija začela izhajati v samozaložbi ZTS, od 1958 le še kot **Revija tabornikov**.

Vse od začetkov Tabora v nagovorih urednikov najdemo prošnje, naj taborniki poravnajo naročnino, saj je mnogi naročniki niso. Poleg posameznikov so revijo prejemale tudi enote, kjer je t.i. poverjenik prejel zvitke Taborov, da jih je prodal članom ali drugim, denar pa nato poslal na ZTS. Tovrstna prodaja je bila premalo uspešna, zato je imela revija stalno težave s tiskom in je v prvih letih pogosto izhajala z zamudo ter v obliki dvojnih in celo trojnih števil. Ob tem je leta 1961 zaradi neuspešnih dogovarjanj, kakšen bi Tabor moral biti, in zavrnitve nekaterih območij, da bi kupovali Tabor, revija celo nehala izhajati.

Prenovljena ekipa je Tabor spet začela izdajati leta 1962, revijo pa so se odločili pošiljati le naročnikom, ki so vnaprej poravnali vsaj polletno naročnino. Da bi izboljšali stanje, je skupščina ZTS sprejela sklep, da mora revijo prejemati vsak funkcionar in vsaj 20 odstotkov članov enot. Sklenili so v enote pošiljati ustrezno število izvodov, ki bi jih enote poravnale, a se tudi ta pristop ni obnesel.

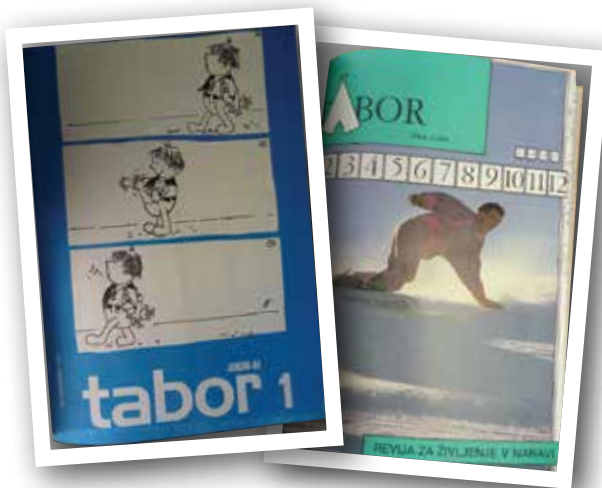

Za širši krog bralcev

Uredništvo je leta 1964 spet podnaslovlilo Tabor v **Revija tabornikov in ljubiteljev narave**, da bi kot "edina revija v Jugoslaviji za vse ljubitelje narave in še posebej kampiranja" pridobila širši krog bralcev. V tem duhu sta leta 1966 Tabor s podnaslovom **Revija ferialec, tabornikov in ljubiteljev narave** začeli skupaj izdajati Zveza tabornikov Slovenije in Počitniška zveza Slovenije. Združitev je pomenila malo boljše finančno zaledje, a le malo vsebin s strani počitnikarjev.

Tabor bi morala maja 1971 nadomestiti nova revija, ki bi jo izdajale štiri organizacije: Zveza tabornikov Slovenije, Počitniška zveza Slovenije, Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije in Republiška konferenca klubov OZN, a do tega ni prišlo. Tistega leta je ZTS izdala le eno številko Tabora, v kateri je zgolj ponatisnila priročnik Igre. Šele leta 1973 je Tabor spet samostojno izšel kot **Revija tabornikov**.

in ljubiteljev narave, leta 1975 preimenovan v **Revijo tabornikov** ter leta 1979 v **Glasilo Zveze tabornikov Slovenije**. V uredništvo se je sistematično vabilo izkušene novinarske kadre in Tabor od tega obdobja vse do danes izhaja neprekinjeno.

Skozi 80. leta sta poleg neplačnikov preglavice povzročali ceni tiska in papirja. Zaradi ekonomskih razmer v zadnjem desetletju skupne države Jugoslavije se je letna naročnina dražila: 100 dinarjev (leta 1980), 240 din (1983), 510 din (1985), 1.700 din (1986), 3.500 din (1987), 8.000 din (1988), 12.500 din (prvo polletje 1989), 30.000 din (drugo polletje 1989). Kar 6.000 dinarjev je konec leta 1989 stal en izvod Tabora, boj proti inflaciji pa je v januarju 1990 to ceno oklestil na "le" 9,9 dinarjev.

Do ponovnega poskusa osvajanja širšega občinstva je prišlo leta 1990. Tabor naj ne bi bil več zgolj "trobilo" organizacije, ampak **Revija za življenje v naravi**, namenjena vsem, ki se kakorkoli ukvarjajo z naravo ter s športi v naravi. V naslednjih letih je s posodobitvami vsebine in oblike ter z več barvnimi stranmi Tabor res postal revija, a za uspeh na trgu bi potrebovali še kaj več: profesionalno uredništvo, višje honorarje, reklamno kampanjo. Do leta 1996 je dozorelo spoznanje, da prodaja na trgu nima smisla in je treba revijo nameniti predvsem tabornikom. Tabor je postal **Taborniška revija**.

V vse taborniške nabiralnike

Z letom 1997 se je ciljno občinstvo Tabora omejilo na PP-je, grče, vodnike in prijatelje taborništva. Za mlajše tabornike so bile uvedene posebne priloge. Dvakrat na leto sta od tedaj izhajali prilogi **Medo** za

MČ-je in **Gozdovnik** za GG-je. Obe prilogi sta bili zelo dobrodošli za ti starostni skupini, a sta žal še poglobili tradicionalne finančne težave revije. Starešinstvo ZTS ju je zato leta 2004 ukinilo, v ciljno občinstvo Tabora pa je vključilo še GG-je.

Resna razprava o prihodnosti Tabora, ki je imel okoli 1000 naročnikov in se finančno ni pokrival, se je razvnela v letu 2004. Omenjale so se tri možnosti: ohranitev naročniškega koncepta revije (ki bi še naprej prinašal izgubo), vključitev Tabora v članarino (članarina bi se povišala, prejeli bi ga vsi člani) ali ukinitvev revije. Končno odločitev poznate: od leta 2006 je Tabor vključen v letni odvod članarine in ga prejmejo vsi člani ZTS, namenjen je vsem starostnim skupinam in nosi podnaslov **Revija Zveze tabornikov Slovenije**.

Čeprav je prvi Tabor izšel pred 64 leti, letos izhaja jubilejni 60. letnik revije. Razlog je v nekaj krajših prekinitvah izhajanja revije, do katerih je prišlo zaradi finančnih težav. Kljub vsem transformacijam revije pa je bil Tabor vsa leta najpomembnejši kronist taborniškega življenja in dogajanja, dragocen vir strokovnih nasvetov in aktualnih informacij.

Še na mnoga leta!

Od Programa za mlade do izredne skupščine

Besedilo: Živa Novljan

Pregled mandata izvršnega odbora ZTS 2012-2015

Pred tremi leti, 17. marca 2012, smo na 30. redni skupščini ZTS izvolili nov izvršni odbor; tako so starešina, načelnik ter načelniki komisij takrat nastopili svoje funkcije. Pred ponovnim dvigovanjem volilnih kartončkov prihodnji mesec je čas, da se ozremo na opravljeno delo v iztekajočem se mandatu, ki so ga zaznamovali nekateri veliki (ter bolj ali manj polemični) projekti in spremembe v organizaciji.

Od leve: Domen Uršič, Teja Čas, Lucija Rojko, Jernej Stritih, Polona Rožman, Vesna Bitenc, Tadej Beočanin. Foto: Iztok Hvala, SiNi, Matic Pandel

Čas "rdečih knjižic" je minil

Svoje delo iz prejšnjega mandata je kot načelnica KOPR nadaljevala **Polona Rožman**. Največja sprememba je priprava Programa za mlade, ki je bil na skupščini 2014 potrjen kot vodilni programski priročnik in je zamenjal Osnovni program. Čeprav smo dobili nekaj prenovljenih taborniških priročnikov, se na žalost ne moremo pohvaliti s priročnikom vzgojnih ciljev PzM, ki je še na pregledu pri strokovnjakih. V okviru uvajanja PzM je bil v septembru 2014 izveden seminar za mentorje PzM v rodovih. Ekipi pisarne ZTS se je v letu 2014 pridružil **Matic Stergar** kot strokovni sodelavec za program, **Tadej Pugelj** pa je ostal v vlogi višjega strokovnega sodelavca za vzgojo in izobraževanje odraslih.

Avgusta 2013 je na Bledu potekal 14. Zlet ZTS, namenjen PP-jem. Po težavah, na katere so naleteli soorganizatorji (Šaleška zveza tabornikov), se je pripravilo lotila skupina zainteresiranih posameznikov. Zleta se je udeležilo "le" okoli 200 tabornikov - udeležencev, članov osebja in tujih skavtov, kljub temu so bili na koncu vsi zelo zadovoljni.

Eden izmed zadanih ciljev je bila prenova državnega mnogoboja, saj naj bi se ta izpel. Trenutni sestavi KOPR tega ni uspelo udejanjiti, se je pa nabralo kar nekaj idej, ki predstavljajo podlago za delo v naslednjem mandatu.

Spodbudna rast števila udeležencev na izobraževanjih

Med letoma 2009 in 2012 nismo imeli načelnika za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi, v iztekajočem se mandatu pa je to nalogo opravljal **Domen Uršič**.

Med zastavljenimi cilji so bili predvsem uskladitev delovanja KVIDO ter prenova in poenotenje izobraževanja.

Z vodjami območnih vodniških tečajev so poenotili program in zagotovili, da vodniki po vsej Sloveniji pridobijo enako, predvsem pa čim več znanja. Druga stopnja Tečaja za vodje je bila prenovljena v smeri Woodbadge tečaja, med prvomajskimi počitnicami v letih 2012 in 2014 je bil izveden Inštruktorski tečaj II. stopnje (ALT), namenjen vodjam izobraževanja, kar se je zrcalilo v večjem številu usposabljanj, ki so bila izvedena kasneje.

Med specialističnimi tečaji se je uveljavil Tečaj prve pomoči, Tečaja pionirstva in bivanja v naravi ter spoznavanja rastlin in živali pa se dogovarjata o združitvi vsebin in nadgradnji. Megamodul, ki je bil izveden v letih 2013 in 2014, je zapolnil prazen prostor na področju izobraževanja za različne taborniške funkcije in ostaja na seznamu izobraževanj ZTS. Jeseni 2014 je bilo izvedeno izobraževanje za vodnike brez taborniških izkušenj, usklajeno z vizijo obujanja nedelujočih in ustanavljanja novih rodov.

Število udeležencev na vseh izobraževanjih ZTS se je povečalo za 60 % glede na leto 2011, kar je zelo spodbudna informacija. Načelnik pa opozarja, da je treba število udeležencev še povečevati, posebej na vodniških tečajih, saj je delo v vodih osnovna taborniška aktivnost.

Med letoma 2008 in 2012 je imela ZTS registrirane 3 programe usposabljanja strokovnih delavcev v športu. Konec leta 2012 je KVIDO začela postopek oblikovanja novega predloga, vendar se je zataknilo pri končnem usklajevanju, tako programi vodniških tečajev, Tečaja za vodje in ALT-a trenutno niso priznani s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, kar je korak nazaj glede na prejšnje stanje.

V luči Svetovne skavtske konference

Slovenski taborniki smo se v okviru uradnih odprav udeležili Roverwaya na Finskem in Techuane v Avstriji (leta 2012) ter MOOT-a v Kanadi (2013), sicer pa so se posamezniki ali manjše odprave udeležili taborov in izmenjav v Srbiji, Črni gori, Španiji, Romuniji, Makedoniji, na Poljskem in Šrilanki. Od lani potekajo priprave odprave na Svetovni skavtski jamboree na Japonskem, ki bo potekal letos poleti. Tekom mandata je bil opažen porast števila udeležencev na taborjenjih v tujini.

V času trenutnega mandata je Gozdno šolo in taborni prostor v Laškem rovtu letno obiskalo 500-600 tabornikov iz tujine. S pomočjo KMD, na čelu katere je **Lucija Rojko**, je Slovenijo raziskovalo še okoli 420 tabornikov iz Evrope, nekateri so gostovali na taborjenjih rodov.

Skupaj z ZSKSS smo vsa 3 leta organizirali odpravo Luč miru iz Betlehema na Dunaj, vendar pa ZTS vsako leto sodeluje z manj predstavniki.

Konec leta 2012 je bil objavljen razpis za mednarodno rutico ZTS. Zmagovalka razpisa je bila Petra Grmek s klekljano čipko na temno rdeči rutici.

Najodmevnejša dogodka na področju mednarodnega delovanja sta bila Svetovna skavtska konferenca in Svetovni skavtski forum mladih, izvedena lani.

Treba je poudariti, da sta bila oba dogodka velik uspeh, izpeljana sta bila na zelo visokem nivoju, s strani WOSM pa smo za organizacijo prejeli samo pohvale. Priprave na WSC so potekale skozi ves mandat, sprva na nivoju organizacijskega odbora, kasneje pa se je postopoma pridružilo vedno več prostovoljcev.

Na področju komunikacij in odnosov z javnostmi je bilo v okviru priprav na WSC narejenega veliko. Spomladi 2014 je pri Pošti Slovenije izšla taborniška znamka, prenovljena je bila uradna spletna stran ZTS, ki vključuje podstran Stenčas - ta je nadomestila stran rutka.net in je namenjena taborniški javnosti. Izšla je nova brošura za predstavitev taborništva, novo preobleko je dobil tudi spletni informator, ki ga načelniki in starešine rodov ter območij prejema mesečno. Kot del promocije WSC je Slovenijo marca 2013 obiskal Lars Kolind, danski poslovnež in tabornik. Marca leto kasneje je bil organiziran seminar Young Spokespersons, kjer so udeleženci pod vodstvom angleških tabornikov pilili sposobnosti učinkovitega predstavljanja taborništva. Maja je prišlo do ustanovitve Taborniškega alumni kluba, ki naj bi deloval kot podpora delovanju ZTS, predvsem na področju promocije taborništva ter pridobivanja finančnih in materialnih sredstev.

Foto: Iztok Hvala

Končno jih imamo - nove kroje!

Spomladi 2014 je ZTS v sodelovanju z Zavodom za gozdove Slovenije začela projekt Obnovimo gozdove, ki je uspešen primarno vsebinsko, pa tudi medijsko in sponzorsko.

WSC in WSYF s spremljevalnimi dogodki, pomoč ob žledolomu v lanskem letu, oba filma Gremo mi po svoje in projekt Obnovimo gozdove so pripomogli k povečanemu številu medijskih objav. Lani jih je bilo samo v tiskanih medijih kar 438.

Eden izmed ciljev načelnice za odnose ZTS z javnostmi **Teje Čas** je bila priprava priročnika celostne grafične podobe ZTS. Prenova CGP se je začela v 2014, vendar se bo morala nadaljevati v prihajajočem mandatu.

Skupna projekta Komisije za odnose z javnostmi in zakladničarke ZTS **Vesne Bitenc** sta bila delovna majica in prenova kroja, majica je ostala nedokončana še iz prejšnjega mandata. Novi kroji, hlače in krila so bili, po dolgotrajnem zbiranju ponudb in izbiri dobaviteljev, na voljo poleti 2014. Novost je tudi spletna trgovina Zadruga, ki jo lahko najdemo na spletni strani Stenčas od novembra 2014.

Pod novo streho

Konec leta 2012 je bila v Gozdni šoli nameščena toplotna črpalka, v letu 2014 so šotori dobili nova platna, kupljena so bila nova kolesa. Največja investicija je bila nova streha, katere menjava je bila zaradi dotrajanosti stare nujna. Po odhodu v pokoj je Franeta Merelo na mestu strokovnega sodelavca za investicije in delo Gozdne šole, Zadruga ZTS in revije Tabor zamenjal **Radovan Krajšek**. Izbran je bil nov oskrbnik in zamenjana dva kuharja.

Med cilji načelnika ZTS **Tadeja Beočanina** je bil Taborniški center v Ljubljani. Ideja je bila predstavljena na skupščini 2012 v Kopru, vendar se je projekt zaradi zapletov pri spremembah prostorskih aktov, predvsem pa zaradi nestrinjanja skupščine, ustavil v začetni fazi.

Pisarna ZTS je doživela različne spremembe: **Andrej Lozar** je na mestu tajnika ZTS zamenjal **Iva Štajdoharja**, ki zdaj opravlja delo strokovnega sodelavca ZTS s poudarkom na finančah. Zaradi prostorske stiske in nujnosti izselitve iz prostorov na Parmovi ulici se je pisarna januarja 2014 preselila na Einspielerjevo ulico 6.

Foto: Matic Pandel

Izredno

Novembra 2014 je nemir je povzročila 33. izredna skupščina. Povečano finančno poslovanje na račun WSC in negativen saldo konference sta razkrila finančno luknjo v organizaciji, zaradi česar je starešina **Jernej Stritih** brez privolitve skupščine odobril najem posojila od Evropske pisarne WOSM. Skupščina se je s posojilom seznanila in ni zahtevala odstopa Stritih, hkrati pa sprejela sklepe, ki onemogočajo pretirano zadolževanje ZTS in zadolžila IO, da sestavi strokovno skupino, ki bo naredila načrt finančne sanacije.

V mandatu 2012-2015 so bili najbolj odmevni dogodki potrditev Programa za mlade kot osnovnega programskega dokumenta ZTS, WSC in WSYF ter novembrska izredna skupščina. Narejenega je bilo veliko, kar nekaj neizpoljenih ciljev pa čaka na nove načelnike, ki jih bo skupščina izvolila prihodnji mesec.

Podjetniški duh in taborništvo

Pogovor z Nino Kapelj in Lenko Puh

Besedilo: Tea Derguti

Foto: Tea Derguti

Lenka Puh se je kot kandidatka za Slovenko leta izrekla za tabornico, in s tem ko je poudarila pomembnost taborniške poti za svoj uspeh na podjetniški poti, postala ambasadorica taborništva v podjetništvu in obratno. Njeno podjetje Jazon d.o.o. je združnik Razvojnne zadruga eTRI, katere poslanstvo je razvijati zelena delovna mesta za čisto izključene iz trga dela in humanizacijo delovnih mest ob upoštevanju ekonomije. Lenka je med ustanovitelji Rodu Heroj Vitez iz Črnuč in deluje v upravi Taborniške fundacije.

Nina Kapelj je 23-letna študentka in načelnica Rodu kraških viharnikov Postojna, bila pa je tudi slovenska delegatka na letošnji Svetovni skavtski konferenci. Kot koordinatorka projekta Obnovimo gozdove je postala osebnost Primorske 2014 in pred tem še Ona Postojne. Skoraj nič se nismo predajale pogovoru o slovesnostih, ampak smo šle kar takoj na delo. To sta res močni ženski.

Foto: Leo Caharija

Taborništvo in podjetništvo

Lenka: Brez podjetnosti, ki je osnova, da organizacija uresničuje svoje poslanstvo, ne gre. In če tabornik s tem nadaljuje v odraslem življenju, da preživi sebe in svojo družino, je to tisto, kar bi moral biti eden od ciljev naše organizacije?

Nina: Še dolgo časa ne bo. Karkoli novega je v naši organizaciji nemogoče delati, ker je v njej potrebno najprej marsikaj urediti.

Lenka: Organizacija bi morala razumeti, da če je šola za življenje in močno vpliva na izbiro poklica in študija, lahko vzpostavi tudi nekakšno startup okolje, v katerem lahko nekdo začne svoje podjetje v povezavi z dejavnostmi, ki se dogajajo v rodu na prostovoljni ravni. Zakaj bi tabornik, ki želi biti podjetnik, hodil

drugam, kjer nimajo istega odnosa do življenja? To bi morala postati kultura, takšen prehod. Ne pa da taborniki delajo striktno kot prostovoljci in jih na prehodu v ustvarjanje svoje eksistence in družine organizacija odbije.

Nina: Ne zdi se mi, da bi taborniki delali samo kot prostovoljci, ampak se preveč razdajamo v taborništvo, da nekako nimamo več želje tega početi še profesionalno. Prostovoljce, ki garajo in garajo, se sploh v Sloveniji premalo pohvali in ko ti notranja motivacija ni več dovolj, enostavno greš. Torej bi ti taborniki-podjetniki ustvarjali svoj posel. Storitve, ki se jo da realno prodati na trgu, ne samo tabornikom nazaj. A ko rečeš podjetnik, je prva stvar, ki ti pride pred oči, nekdo, ki se grebe za denar.

Lenka: In to je čisto narobe. To je prekletstvo v naši družbi od leta 1945, ko se je oklical boj proti privatnemu premoženju in podjetništvu. Ker je naša organizacija nastala na temelju dveh predvojnih organizacij, imamo tukaj zgodovinsko priložnost, da to spremenimo. Brez podjetnosti ni ustvarjanja dodane vrednosti in ni kakovostnega življenja, razvoja, blagostanja. Ustvarja se v spreminjanju določenih navad, zadovoljevanju določenih potreb. Torej dodana vrednost ni enako denar. Taborniške vrednote imajo pravi odnos do narave in do človeka. Če spremenimo še odnos do denarja in sodelovanja, je naša priložnost igrati vodilno vlogo v socialnem podjetništvu, ki privablja veliko investorjev. Tu se mi zdi moje poslanstvo združeno s taborništvom in podjetništvom. Iščem mlade tabornike-sopodjetnike, ki bi želeli iti v svoji lokalni skupnosti v smer podjetništva.

Nina: Se mi zdi, da taborniki nismo podjetni, ker stvari, ki jih vi vidite, jih mi ne. Na taborniško dejavnost ne gledam kot na podjetje. Zahtevati nekaj za projekte, ki jih izvajam, mi je nekaj nepredstavljivega.

Lenka: Ves nevladni sektor mora vedno najti nekoga, ki bo njihove rezultate plačal, ker drugače nima sredstev za obstoj. Torej rabijo tudi prostovoljne organizacije podjetnost. Znati morajo jasno sporočiti, zakaj so družbeno potrebne. Vsi vemo, da rod ne preživi, če njegovi člani niso podjetni. In taborniki smo naravno podjetni: znamo raziskati teren oz. trg, znamo povezati akterje oz. partnerje, speljati akcije, tabore, delati plane, sestaviti ekipo, voditi ekipo. In brez denarja ustvariti novo vrednost? V tem smo drugačni od drugih nevladnih in političnih organizacij, ki pa znajo svoje rezultate učinkoviteje predstaviti. Če bi to razumeli tako, bi znali ven dobiti reference, delovne izkušnje, večšine in to zapisati v svoj življenjepis. Če menimo, da nismo podjetni, da nimamo večšin, ki so pozitivne v gospodarstvu, potem tega ne znamo zapisati in razumeti, kje pride prav.

“

Na taborniško dejavnost ne gledam kot na podjetje. Zahtevati nekaj za projekte, ki jih izvajam, mi je nekaj nepredstavljivega.

Tabornik-podjetnik

Nina: To je ta konflikt, ker mi tega ne vidimo tako. Mi bi morali otroke od osnovne šole naprej navajati na podjetnost. Kakšen je podjetnik s taborniškimi koreninami?

Lenka: Pravi tabornik nikoli ne bo klasični kapitalistični podjetnik, ampak bo vedno razmišljal, kako bo z dodano vrednostjo, ustvarjeno s poslom, sprožil neko dodatno akcijo. Podjetnik je vedno rezultat skupnosti in družine. Jaz sama nič ne naredim. Imam ekipo, ki jo izredno spoštujem.

“

Med seboj si ne zaupamo, ker nismo transparentni. In s tem izgubljam priložnosti in zamujamo ugoden čas v družbi.

Taborniška fundacija in alumni klub

Nina: Taborniška fundacija se mi pa zdi zelo zaprta skupina in nimamo občutka, da nas poslušate.

Lenka: Nismo zaprti. Obratno. Vendar se nismo želeli vmešavati brez povabila in prevzemati odgovornosti, ki niso po pravilih, po katerih mora delovati Taborniška fundacija. Njen cilj je ustvarjanje trajnostne vrednosti - premoženja za večjo finančno varnost s tem, da se vlaga v tisto, kar organizacija potrebuje ali zna iz tega ustvariti dodano vrednost: zemljišča, objekti.

In tega člani uprave ne moremo spremeniti. Od vsega začetka sedanje uprave je bilo kar nekaj dialoga in premikov v smeri Taborniškega alumni kluba (TAK) in širše podpore nas, starejših članov brez vtikanja v redno delo vas, mladih. Ponujali smo svoje znanje in izkušnje tudi izven teh nalog. Pa dobronamernega sodelovanja ni. Med seboj si ne zaupamo, ker nismo transparentni. In s tem izgubljam priložnosti in zamujamo ugoden čas v družbi.

Projekti z dodano vrednostjo

Nina: Paziti moramo na enakopraven odnos, ker se dostikrat zgodi, da nas kakšni starejši obravnavajo, češ, ste mladi ... Mene potem mine poslušati. Poslušati se pa moramo, če želimo rešiti organizacijo. Glede socialnega podjetništva se mi ne zdi, da smo mladi problem, tudi mi smo že razmišljali o npr. taborniku prijazni znamki.

Lenka: Ko je fundacija želela kupiti nepremičnino, nismo dobili nikogar, ki bi z njo upravljal. Vsak je želel imeti to zase, kar kaže na napačen odnos rodov do lastnine. Lastnina je sredstvo za doseganje določene dodane vrednosti in če se ta ne ustvarja, postane breme.

Takšnega Franeta Merele ne bomo imeli spet kmalu, on je znal iz prepovedanega zgraditi Gozdno šolo in še marsikaj in to kljub grdemu odnosu do njega osebno. Najbolj glasni so bili ravno tisti, ki znajo samo kritizirati in svoj prispevek vrednotiti na več, kot je realno vreden. To govorim iz izkušenj, ko sem bila tajnica na ZTS in sem si to lahko ogledala od blizu. A od tega je več kot 25 let. In žalostno je, da opažam sedaj, ko sem v fundaciji, da so ti odnosi še sedaj zelo podobni.

“ Paziti moramo na enakopraven odnos, ker se dostikrat zgodi, da nas kakšni starejši obravnavajo, češ, ste mladi ... Mene potem mine poslušati.

Vrednost prostovoljskega dela

Nina: Organizacija potrebuje prostovoljski kodeks, kajti hitro se zgodi, da ljudem, ki ponudijo svojo dlan, vzamemo celo roko in jih preobremenimo. Te ljudi se potem kliče za vsako stvar, potem se pa zgodi, da ne utegnejo stvari izpeljati v doglednem času. Posledično se stvari ne premaknejo in vsi krivijo pisarno. Če ljudje ne naredijo svojega dela, potem ne moreš stvari dokončati. Tudi to je problem prostovoljstva.

Lenka: In problem ob prehodu iz prostovoljstva v avtorstvo in poslovni odnos. Jaz bi uvedla neko vrsto nadzornika, ki bi vsako finančno transakcijo naredil vidno. In jasno bi se vedelo, kaj je nekdo naredil pro bono in za kaj je bil nekdo plačan. Tako bi se hitro našel način, da se pokrijejo eventualne finančne

luknje. Še posebej, če bi taborniki gospodarstveniki in podjetniki imeli možnost poslovno sodelovati z organizacijo in ne samo na klasični način kupec - dobavitelj, sponzor, donator.

V naši skupnosti imamo eTRI krono in cenik, zato da se ve, koliko je vsaka stvar vredna, tudi prostovoljno delo oz. delo na odloženo zadovoljstvo. Vsak, ki nekaj naredi, zasluži eTRI krono in z njo plača tisto, kar potrebuje. Enako je s kodeksom prostovoljstva. Ker če želiš biti fer, moraš videti, kdo je več vložil v organizacijo in naj ima to vrednost, če ne prej pa za svetega Petra na koncu.

Nina: Pri nas si kdo dostikrat zapisuje ure, vendar jaz tega ne počnem, ker bi bila na koncu verjetno preveč žalostna, kako slabo je naše delo ovrednoteno. Delo mora biti torej nujno ovrednoteno drugače kot na trgu, z nekimi drugimi enotami.

“ Ker če želiš biti fer, moraš videti, kdo je več vložil v organizacijo in naj ima to vrednost, če ne prej pa za svetega Petra na koncu.

Izbor za Slovenko leta in osebnost Primorske

Lenka: Ali veste, da to prireditev že leta ustvarja taborniška ekipa? Bičkova skala in Dobra volja. Že preko 27 let poteka izbor za Slovenko leta in mislim, da sem bila prva podjetnica med kandidatkami doslej. Glavno sporočilo je, da podjetnik pri nas ni družbeno sprejet, nima dovolj veljave. In tukaj je velik vzrok za premalo delovnih mest, veliko brezposelnost in apatijo.

Nina: Lepo je videti, da nekdo prizna tvoje delo, ti pokaže, da si na pravi poti in da nekaj dobrega delaš. Po drugi strani pa je to ena velika nagrada za vse tabornike, na to nagrado ne gledam, kot da sem jo dobila jaz osebno. To je nagrada za vsakega, ki je kdaj kaj naredil v organizaciji, ki ji je dal delček sebe.

Vso srečo na vajini taborniški in karierni poti vama želi tudi revija Tabor!

Metoda

Besedilo: Aljaž Peček

Taborniki znamo kljub ali morebiti ravno zaradi improvizacije dogodke izpeljati do konca. Navadili smo se biti izvirni in razmišljati izven okvirjev. Zato moramo biti praktični. Vir našega navdaha in največji zaklad je delo na terenu - taborniške dejavnosti, ukvarjanje z vodom in sodelovanje z lokalno skupnostjo.

To ustvarjalno vrenje zahteva neko shemo in cilje, ki se jih moramo držati. To je povsem razumljivo. Sodelovanje z večjimi organizacijami pa tudi zahteva marketinške izraze, s katerimi bolje poudarimo svoje delo. Zapletene sheme in reklamno leporečje je nujno zlo komunikacije navzven, saj je to postal splošni poslovni žargon. Problem pa je, ko tak način izražanja in delovanja prenesemo v notranje delo organizacije. Prepletene in zapletene sheme načrtovanja izvedbe dejavnosti, podrobne razdelitve našega dela, nešteti krožni diagrami in pisane predstavitve ne doprinesejo veliko k bistvenemu delu taborništva - delovanju voda.

Vodniki se pri vsakdanjem delu ne morejo kaj dosti opirati na sheme, saj iščejo vsebino. Podoben način razmišljanja vidimo pri pripravi vseh oblik srečanj na višji ravni, torej od vodniških posvetov navzgor. Mnogi tečaji so vodstva naučili, da je poudarek na iskanju pravilne metode. Ni daleč od prakse, ko se bomo soočili s problemom in prva stvar, na katero bomo pomislili, bo način lepljenja listkov na tablo. Kje je pa vsebina? Navzven se vse to lepo vidi, še posebej na fotografijah. Sedenje v krogu, tabla z lepo narisanimi shemami, raznobarni listki povsod in podobno. Kje pa je praksa po tem srečanju? Je ni, ker je vse osredotočeno na tisti dogodek in posledice niso tako pomembne. Po dogodku vse te lepe vodene ideje

izpuhtijo kot rosa na soncu. Vse, kar so udeleženci odnesli, so njihove lepo shematizirane misli glede ene točke velikega problema ali teme.

Mladinske organizacije, še posebej tiste, ki morajo zaradi finančnih zahtev nekaj pokazati, to počnejo, ker naj bi se videlo, da so nekaj naredili. Čeprav so omogočili zastoj potovanje peščici svojih simpatizerjev. Realni rezultati v praksi? Sitnica. Ker menda to delajo drugi, bomo pa še mi, saj drugi že vedo, kaj delajo, smo velikokrat rekli. V to nisem prepričan, se pa zdi, da je ta logika mnogo let močno prevladovala v ZTS. Je res cilj posvetovanj, da si udeleženci misli pospravijo v prave predalčke, v praksi pa se nič ne zgodi? Zdi se, da je priprava metode prevladala nad dogovori, kaj bo kdo naredil med letom in kako bo s tem dejansko vplival na delo organizacije. Te lepe sheme niso skoraj nikoli iskale potrebe članstva in bile usmerjene v reševanje želja vodnikov. Bile so kot taborniška ustreznica team buildinga: "Dajmo se imeti fino in imejmo občutek, da delamo nekaj kulskega!". Na koncu še dodamo nekaj marketinškega jezika o dogodku ("razvijanje potencialov" in "mreženje idej") in smo zmagali. Kaj pa smo dejansko dosegli in kaj se bo zaradi našega srečanja spremenilo v rodovih in na območni ravni? Zelo malo.

Ne bi bilo pošteno, če bi vse te metode kar zavrgli. Imajo svoje mesto pri ustreznih dejavnostih, vendar moramo premisliti, kje nam koristijo. Dober moderator ne potrebuje table in raznobarnih listkov, da bo udeležence vodil do cilja. Ampak je še vedno lažje sedeti v krogu in iti po vrsti, da bo res vsak lahko povedal svoje mnenje, ki je vsebinska kopija prejšnjega.

Foto: Matic Pandel

Ali večine pozimi spijo?

Pet načinov, kako osvojiti zimsko-športno veščino

Besedilo: Puggy

Tabornike nas v naravo ponavadi zvabijo toplo spomladansko sonce, poletne radosti ob vodi ali jesensko nabiranje kostonja. Nas pozimi ven zvabi tudi sneg, ali zimo raje opazujemo skozi okno v objemu toplote radiatorja?

Če bi spremljali trende osvajanja tistih veščin, ki jih lahko opravljamo samo pozimi, bi najbrž trdili drugo. In poleg mraza bi lahko našli še kopico izgovorov, na primer da nimamo opreme, prevoza, denarja itn. Pa spremenimo izgovore v izzive. Torej, za sankanje, smučanje, deskanje in drsanje rabimo opremo. Če nimamo svoje, si jo lahko izposodimo pri sosedih, prijateljih ali v izposojevalnicah. Opremo imamo in sedaj sledi organizacija. V nadaljevanju predstavljam pet načinov, kako večine osvojiti:

1. **Vodovo srečanje:** Če je v bližini vašega domačega kraja kakšen hrib (smučišče), potem lahko zahteve za večino opravite kar v sklopu vodovega srečanja (ali več le-teh).

2. **Enodnevni izlet:** Vod lahko pripravi enodnevni izlet, na katerem bomo osvajali eno od veščin. Da zmanjšamo stroške, za prevoz poprosimo starše, izberimo kraje, kjer so smučarske vozovnice cenejše, kjer so urejene tekaške proge in kjer za drsanje ni potrebno plačati (naravni led).

3. **Zimovanje rodu:** Če vaš rod (četa, družina) organizira zimovanje, je potrebno osvajanje veščin planirati in poiskati takšne lokacije, kjer je ta dejavnost možna.

4. **Počitnice s starši:** Če greste na smučarske počitnice s starši, se z vodnikom dogovorite, da bodo praktične zahteve preverili starši. Vodnik vam bo večino lahko priznal na podlagi njihovega poročanja.

5. **Aktivno treniranje zimskega športa:** Vodnik lahko večino brez preverjanja prizna tistim, ki vsaj tri leta aktivno trenirajo določeno športno panogo npr. alpsko smučanje, tek na smučeh, deskanje, hokej na ledu.

Rodove vabimo, da izkoristijo možnost podpora preko projekta **Taborniško-športne veščine** in dobijo našitke za veščine brezplačno. Kaj potrebujete za prijavo? Najprej se s člani pogovorite, katere veščine

bi radi osvojili. Potem pripravite seznam članov in zimsko-športnih veščin. Pri tem velja pravilo, da čim več članov različnih starosti opravi vsaj eno veščino s tega področja. Da bo lahko v projektu sodelovalo čim več rodov, je število našitkov na rod omejeno na 25.

Miha vas vabi: Seznam veščin čim prej pošljite v pisarno ZTS (pisarna@taborniki.si), našitke za veščine pa še pred dejavnostjo prevzemite v pisarni ZTS, da jih boste takoj po dejavnosti lahko tudi že podelili.

Seminar za taborna vodstva

Komisija za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi ter Komisija za program za mlade v ZTS organizirata modularni seminar za organizatorje in izvajalce letnih taborjenj.

Seminar je namenjen vodstvom taborjenj, zaradi modularne izvedbe pa so vsebine posameznih modulov zanimive tudi širše: za vodnike, načelnike, starešine in druge člane rodov.

Na modulih bodo obdelana naslednja tematska področja:

- Kaj potrebujemo za izvedbo dobrega programa taborjenja (**torek, 17. marec**)?
- Kako načrtovati in čim bolj izpeljati taborjenje, kako čim bolj organizirati vodstvo, kako sodelovati z drugimi (**sreda, 18. marec**)?
- Kaj moramo vedeti o varnosti in pravnih okvirih organizacije (**četrtak, 19. marec**)?

Prijavite se s pomočjo elektronske prijavnice: <http://idrv.ms/1zG65Gn>, in sicer najkasneje do 10. marca oziroma do zapolnitve mest. Stroške organizacije pokrije ZTS, zato je udeležba za registrirane rodove brezplačna. Dodatne informacije dobite na tadej.pugelj@taborniki.si.

34. skupščina in volitve novih organov ZTS

Zveza tabornikov Slovenije vabi vse načelnike in načelnice rodov ter območij, da se udeležijo 34. skupščine, na kateri bodo potekale tudi volitve novih organov ZTS. Skupščina bo v soboto, **14. marca 2015**, v prostorih **Izpostave URSZR Maribor** (bivši Obrambni dom Pekre, Bezjakova ulica 151, 2341 Limbuš).

Registracija se prične ob **9. uri**, ob 9.30 je organiziran odmor za kavo in ob 10. uri se prične zasedanje skupščine.

Na dnevnem redu bodo med drugim:

- priznanja in odlikovanja,
 - poročila o delu v letu 2014 (poročilo o delu ZTS v obdobju med 32. in 34. skupščino, finančno poročilo, poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča, poročilo o registraciji rodov, razprava o poročilih ter sprejem poročil in razrešnice organov ZTS),
 - poročilo WSC in WSYF 2014,
 - volitve novih organov ZTS,
 - finančni načrt za leto 2015,
 - pravilnik o kroju, oznakah in praporih.
- Udeležence prosimo, da se skupščine zanesljivo udeležijo in prispejo pravočasno za registracijo.

LUMIA 530 - 4 jedra v barvah

Oglasno sporočilo

Nismo skleпали kompromisov, zato dobite za svoj denar le najboljše. Lumia 530 je opremljen s 4-jedrnim procesorjem in najboljšimi novimi aplikacijami in igrami. Viber, Skype, Shazam, Office, WhatsApp, Facebook, Instagram Beta, Asphalt 8, Temple Run, Angry Birds ... Lumia 530 ima vse, kar potrebujete. Aplikacije in igre dobite v trgovini, kjer jih je na voljo še 350.000. Dodate lahko do 128 GB prostora z dodatno micro SD kartico. Uporabite 15 GB prostora na OneDrive-u za shranjevanje in sinhronizacijo pomembnih datotek.

Lumia 530 je opremljena s programi Microsoft Office, zato lahko vedno poskrbite za šolske zadeve, ne glede na to kje ste. Tudi brez signala lahko uporabljate navigacijo in zemljevide HERE.

V sodelovanju z ZTS smo za tabornike pripravili posebno ponudbo. Lumia 530 je tabornikom na voljo s 25 % popustom pri podjetju Teleray d.o.o. iz Ljubljane. Redna cena je 125 €, za **tabornike** pa je cena telefona **93,75 €** (z DDV).

Kontakt za nakup: 01/4760855 ali prodaja@teleray.si ali osebno na naslovu podjetja: Riharjeva cesta 38, Ljubljana (Trnovo).

Gremo na Roverway 2016

Besedilo: Helena Ločniškar

“Danes mineva sedmi dan, odkar se je Roverway 2016 začel, in naš vod se je že čisto “poštekal” z Belgijci, Italijani in Romuni, s katerimi raziskujemo Bretanijo, na severozahodu Francije. Z lokalnimi taborniki (člani francoske muslimanske organizacije tabornikov, ki spada pod francosko taborniško federacijo) smo šli na pohod in vožnjo s kanuji, lokalnim prebivalcem pa smo pomagali pripraviti domač sir. Hrana je odlična, frangleščino že kar dobro razumemo, tudi rim-šim-šim je spet vžgal! Jutri gremo v taborniški center, kjer se bo začel še drugi, skupinski del. Končno bom vedela, kako izgleda 5000 tabornikov na otvoritveni slovesnosti, in komaj čakam, da srečam še ostale Slovence, da kaj povedo o svojih poteh.”

Foto: Heikki Laurila

Podoben zapis boste lahko našli na spletu, ko se bomo slovenski taborniki na petem Roverwayu od 3. do 14. avgusta 2016 potepali po Franciji. Slovenska odprava bo od doma odrinila že nekaj dni prej in skupaj raziskala nekaj kotičkov države gostiteljice. Vsak vod se bo nato skupaj z vodi iz treh drugih držav podal na eno izmed 100 poti, ki se bodo začele v mestih Lille, Strasbourg, Rennes, Marseille, Paris, Lyon in Toulouse. 10. avgusta se bodo vsi zbrali blizu Pariza, v Jambvilleu, kjer bo potekal osrednji tabor z delavnicami in drugimi aktivnostmi.

Dogodek je sicer več kot le turistično potovanje, je izjemna priložnost za spoznavanje novih prijateljev in različnih kultur skozi skupinske aktivnosti ter je tudi velika avantura, ki v ospredje postavlja aktivno sodelovanje mladih odraslih v evropskem kontekstu. Kot udeleženci se lahko prijavite popotniki in popotnice, ki boste takrat stari med 16 in 22 let, starejši pa lahko prevzamete vlogo vodnika oz. vodnice in člana oz. članice skupine mednarodnega osebja.

Pridruži se odpravi

Prijave bomo začeli zbirati po letošnjem poletju, potem pa bomo na srečanjih dorekli še podrobnosti glede odprave in potovanja. Že zdaj pa vse, ki bi radi pridobili izkušnje na področju **prevajanja** (tudi če niste prepričani o svoji udeležbi na dogodku), se preizkusili v **načrtovanju programskih aktivnostih** skupaj s francosko organizacijsko ekipo ali kot PP-ji sodelovali pri **promociji** Roverwaya med slovenskimi taborniki, vabimo, da svojo prijavo oddate na elektronski naslov odprave. Organizatorji si namreč želimo zares aktivnega soustvarjanja, veliko poudarka pa bo namenjenega tudi jezikovni raznolikosti udeležencev.

Foto: Arhiv Helene Ločniškar

Nejc vas obvešča: Prijave pošljite na roverway@taborniki.si. Več pomembnih informacij bo postopoma na voljo na roverway2016.blogspot.com, na Facebooku pa obiščite stran **Gremo na Roverway 2016**.

Spoznaj deželo prijaznih in delavnih ljudi

Program Pridruži se - Join In Jamboree

Besedilo: Puggy

Letošnji 23. Svetovni skavtski jamboree bo potekal na Japonskem. Koliko sploh poznamo Japonsko, ki je od nas oddaljena skoraj 10.000 kilometrov? Ali vemo, da je razpotegnjena na skoraj 2.500 km in sestavljena iz skoraj 7.000 otokov vulkanskega izvora? Da boste o tej deželi prijaznih in delavnih ljudi izvedeli še kaj več, se preizkusite v kvizu o Japonski.

Kviz Pridruži se

Rdeč krog na japonski zastavi predstavlja:

- (X) rdeči planet Mars
- (Y) vzhajajoče sonce
- (Z) Amaterasu, boginja sonca

Kjušu, Šikoku, Honšu in Hokaido so imena:

- (C) jedi
- (B) oblačil
- (A) otokov

Bonsaj je:

- (M) miniaturno drevo
- (O) miniaturnen vrt
- (P) miniaturna jed

Pagoda je:

- (Z) vrsta ognja
- (A) stopničast stolp z več nadstreški
- (B) vrsta dvorišča

Najvišja gora na Japonskem se imenuje:

- (G) Fuji
- (D) Kodak
- (E) Konica

Harakiri je:

- (T) pozdrav
- (U) častni samomor
- (V) vrsta kikirikija

Kawasaki, Suzuki in Yamaha so znamke:

- (F) klavirjev
- (C) motorjev
- (J) avtomobilov

Tradicionalna japonska športna rokoborba se imenuje:

- (P) kendo
- (R) aikido
- (H) sumo

Atomsko bombo so zavezniki na Hirošimo in Nagasaki odvrkli pred:

- (L) 50 leti
- (I) 70 leti
- (K) 100 leti

Črke pred pravnimi odgovori po zaporedju vprašanj vnese v spodnjo razpredelnico in dobil(a) boš ime prefekture (pokrajine), kjer bo potekal naslednji jamboree.

--	--	--	--	--	--	--	--

ア a	イ i	ウ u	エ e	オ o
カ ka	キ ki	ク ku	ケ ke	コ ko
サ sa	シ shi	ス su	セ se	ソ so
タ ta	チ chi	ツ tsu	テ te	ト to
ナ na	ニ ni	ヌ nu	ネ ne	ノ no
ハ ha	ヒ hi	フ fu	ヘ he	ホ ho
マ ma	ミ mi	ム mu	メ me	モ mo
ヤ ya	ユ yu	ユ yu	ヨ yo	ヨ yo
ラ ra	リ ri	ル ru	レ re	ロ ro
ワ wa				ヲ (wo)
ン n				

Nejc vas vabi za računalnik: Še več zanimivosti o Japonski najdeš na spletni strani odprave: wsjamboree.zts.si.

Japonska pisava

Za pisno komuniciranje morajo Japonci obvladati kar štiri različne pisave. Pisava, ki se je otroci učijo v nižjih razredih osnovne šole, je zlogovna pisava **katakana**. Naslednja pisava, ki se je učijo v višjih razredih osnovne šole in je temelj japonskega sporazumevanja, je zlogovna pisava **hiragana**. Zadnja je oblika zapisa japonske besede s pomočjo kitajskih pismenk, ki jih imenujejo **kanji** (izgovarjava: kandži). Za večino ljudi je ta oblika najtežja, saj je pismenk ogromno in je za sporazumevanje potrebno poznati nekaj čez 3000 pismenk. Čeprav je kanji kitajskega izvora, je na Japonskem zelo priljubljen. Poleg naštetih Japonci uporabljajo tudi **romaji** (izgovarjava: romadži), ki temelji na pisavi japonskih besed z romanskimi znaki (latinica).

Primer:

“Lep pozdrav z Japonske”

bi s kanji pisavo zapisali:

日本からのご挨拶,

z romaji pa:

Nihon kara no go aisatsu.

Za ilustracijo si oglej nekaj pogostih zlogov v katakani, svoje ime ali posamezne stavke pa lahko v pismenke prevedeš na številnih spletnih prevajalnikih.

Hud ZOT

Besedilo: Jerca Trček

Zimsko orientacijsko tekmovanje je udeležencem postreglo z odlično tekmo s tradicionalnimi karaokami, prijetnim vremenom (sonček + sneg = top), hudo mravljico in polaroidom. To so verjetno ključni razlogi za zadovoljstvo udeležencev.

Foto: Sara Stiplovič

Ob 18. uri, ko se je zbrala večina ekip, se je ZOT uradno začel. Kmalu po zboru, na katerem so tekmovalci prejeli prve informacije, so vodje ekip odšle na sestanek, ostali pa so se družili v polni telovadnici. Ob 20:00 so prve ekipe začele s TOTI-mi testi, ki so bili letos po mnenju izkušenih tekmovalcev ZOT-a lažji, ampak je bilo vrisovanje zato toliko bolj zahtevno. Vmes so ekipe odhajale na fotografiranje s hudo mravljico in tekmovalci so si lahko naredili raznolike modne dodatke (očala, klobuke, šale ...). Slikanje je potekalo s polaroidom, sliko pa je vsaka ekipa dobila ob koncu na pohvali za sodelovanje in z njo odličen spomin.

Po končanem prvem delu nalog je karaoke otvorila skupina organizatorjev s pesmijo Jaz sem jež. Z njo je poskusila opogumiti udeležence, da se tudi sami preizkusijo v nastopu pred publiko, ki ne kara

in se ne meni za kvaliteto posluha. Doživetje je bilo ponovno nekaj posebnega. Vrhunec pa je bil nastop hude mravljice, ki je povzročila množično srbenje pet in očarala občinstvo. Uradno druženje se je podaljšalo v neformalno, dokler niso taborniki ugotovili, da je borba z vekami pretežka in so se za kratek čas srečali s taborniško posteljo.

Zjutraj so se ekipe na štartu pojavljale s kislimi neprespanimi obrazi, ki pa so se raztegnili v nasmeh v trenutku, ko so stopili v sončno jutro. Na progi so se tekmovalci srečali s ciljanjem plastenke, ki v nasprotju s splošnim vtisom ni niti približno enostavno, kar so pokazali tudi rezultati. Od 10 točk je bilo največje število doseženih točk 5, pa še to v kategoriji grč. Tekmovalci so se preizkusili tudi v signalizaciji v Morsejevi in

Foto: Nina Medved

Foto: Nina Medved

Winklerjevi abecedi v obliki črke L, kar je tehnično bolj zapleteno, kljub temu da se oddaja vezane stavke. Sledili so še prihod pod kotom, koordinate KT-ja na vrisani poti, IQ test za malo zabave in skica terena. Orientacija je bila postavljena na pravšnjem nivoju težavnosti, preko višav z lepim razgledom, po utrjenih cestah in skozi nepredvidljive gozdove. Izmučene udeležence sta po tekanju, izgubljanju in opravljenih nalogah čakala enolončnica in rogljiček. Večina pa se jih je zabubila v spalke, se družila ali pa zmanjšala primanjkljaj nočnega spanca.

Tihožitje je prekinila gruča tabornikov, ki se je zgrnila nad list z rezultati in sporočala svojim ekipam rezultate. Nekaj je bilo pritožb, predvsem na področju signalizacije. Organizatorji so vse kritično, a prijazno obravnavali in kmalu je bil čas za zaključni zbor. Do razglasitve smo si grizli noht, naposled pa so oznanili:

Foto: Sara Stiplovšek

GG:

1. mesto: RGT69,
Rod gorjanskih tabornikov
Novo mesto
2. mesto: To smo mi,
Rod Zelena Rogla Zreče
3. mesto: Derby banane,
Rod Bičkova skala Ljubljana

PP:

1. mesto: Plapolajoče gljive,
Rod Polde Eberl-Jamski
Zagorje ob Savi
2. mesto: Gud vajbrejšn,
Rod Srnjak Logatec
3. mesto: Winxice 1,
Rod močvirski tulipani Ljubljana

RR in Grče:

1. mesto: Rrenderji,
Rod Jezerski zmaj Velenje
2. mesto: Tri kravce,
Rod Srnjak Logatec
3. mesto: Poharidzhini,
Rod belega konja
Slovenske Konjice

Rodovno zmago je letos osvojil Rod Srnjak, ki se ZOT-a udeležuje že vrsto let. Trud se je letos še posebej izplačal, saj so nagrade prišle v enormnih količinah in ogromnih vrečah, kjer je vsak našel nekaj zase. Čestitke vsem tekmovalcem!

Izjave

Letos je bilo za ZOT vsekakor prelomno leto, saj se je ne le prijavilo rekordno število ekip - 64, ampak je veliko mlajših članov naše organizatorske ekipe tudi prvič popolnoma samostojno poprijelo po svojih funkcijah in se zelo izkazalo. Največja nagrada, ki jo kot organizatorji prejmemo za svoj trud, so ekipe, ki se vsako leto znova vračajo na tekmovanje. Najboljša nagrada, ki so jo letos prejeli tekmovalci? Vsekakor sončno vreme, ki je bilo po našem naročilu še pravočasno dostavljeno v soboto. Žal se letos pri organizaciji nismo uspeli izogniti tudi nekaterim manjšim napakam, so nas pa vsaj naučile, da še tako uigrana ekipa z leti lahko postane površna, če se kot posamezniki nehamo poglobljati v svoje funkcije.

Mojca Hegedič, vodja tekmovanja

Snega je bilo ravno dovolj, da je opravičil z v imenu tekmovanja, pa tudi domačini so bili zelo prijazni in potrpežljivi. Na ZOT-u nas moti samo to, da mine prehitro, potem pa moramo vse leto čakati in trenirati!

Lost & Found (RČJ)

Res smo uživali, ko smo v čudovitem vremenu, na sicer nezahtevni progi, občudovali prelepe, s soncem obsijane panorame vinogradov. Mislili smo, da bodo karaoke v petek zvečer bolj živahne, a so vse odtehtali prijazni kontrolorji na progi.

Winxice (RMT)

Več ko imajo tekmovalci mrtvega časa, bolje se imam. Hočem reči, da je prihajalo do manjših zapletov, ampak smo s skupnimi močmi vse uspeli rešiti (smeh tekmovalcev v ozadju). Tudi tekmovalci, vidim, da so zadovoljni z mano in se zabavajo.

Mitja Kek, kontrolor na signalizaciji

ZOT je tudi letos poskrbel za zasneženo pokrajino, romantičen sončni vzhod, obilico taborniške zabave in super nagrade. Za moj okus je bila progga malce preveč "urbana", ampak je slikanje s hudo mravljico to odtehtalo.

Tajda Foški

Rockovsko obarvan Glas svobodne Jelovice

Besedilo: Anja Slapničar

Že kar 44. Glas svobodne Jelovice je pritegnil več kot 200 tabornic in tabornikov, da so se v soboto, 10. februarja 2015, zbrali v Retečah pri Škofji Loki in se podali na progo.

Foto: Saša Košenina

Ko sem na Facebooku videla dogodek GSJ15 in letošnjo tematiko rock osemdesetih, sem že vedela, da bo to spet eno super orientacijsko tekmovanje. Zato sem prijavila ekipo in še ekipo svojih GG-jev. V petek zvečer sem sicer pričakovala obljubljeni zabavo v stilu osemdesetih, pico in polnjene lignje (organizatorji bodo vedeli, za kaj gre), ampak ničesar od naštetega žal nisem dočakala. Me je pa lepo prese-netila aplikacija za starte ter rezultate, ki bi lahko bila z manjšimi popravki še bolj uporabna. Super ideja, res!

Na progo smo šli popolnoma brez pričakovanj in uspelo nam je najti skoraj vse kontrolne točke, na nalogah pa smo se dobro odrezali: Nina je prvič sprejemala semafor in vse smo imeli prav! Višinske razlike je bilo nepričakovano veliko (na kratki razdalji se to pač pozna), a smo prebili do vrha, navzdol smo se pa nekje tudi sankali. Na cilju je bilo prijetno kosilo, kot vedno malo po taborniško, palačinke pa so bile res zakon popestritev. Najboljša stvar se mi je zdel tematski test, kjer smo se popolnoma vživeli. A smo žal napačno rešili nalogo v zvezi s pesmijo Paradise city od Guns N' Roses - obkrožili smo namreč prve besede pesmi: "Take me down." Ko smo spoznali svojo napako, smo bili popolnoma razočarani sami nad sabo.

A Jelovica je bila spet zakon. Če bi bilo več glasbe, bi se lahko še malo bolj vživeli v osemdeseta, a smo se vseeno imeli super in ob tem zasedli 3. mesto med PP-ji. Pa tudi naše GG-jevke, Gozdne babe, so se imele fino, kar mi res veliko pomeni.

Izjave tekmovalcev

Zelo izvirna je bila aplikacija, ki so jo ustvarili za pregled rezultatov. Orientacija ni bila pretežka in hitro smo prišle na cilj. Imele smo se zelo lepo.

Pume, Rod zelenega Žirka Žiri

Čeprav smo prvo točko iskale eno uro, smo se vseeno imele dobro. Všeč nam je bil tudi tematski test, topo test pa je bil rahlo težak.

Lara, Teja, Zala, Nina

Tekmovanje se mi je zdelo zelo zabavno. Naslednje leto pridemo po zmago (ali pa vsaj po nove prijateljice)!

Luka, Rod kraških viharnikov Postojna

Foto: Saša Košenina

Korajža vabi:
Rezultate si oglejte na
www.rsk.rutka.net/gsj.

Tečaj za specialista prve pomoči

Besedilo in fotografije: SiNi

Prvi tovrsten tečaj je bil izveden leta 2007, a ni zaživel, kot bi moral. V lanskem letu je bil tečaj organiziran ponovno in je imel 28 tečajnikov. Na letošnjem tečaju, ki je potekal med 16. in 18. januarjem na Pokljuki, je bilo 25 udeležencev iz enajstih rodov.

Tečaj je zamišljen tako, da poteka v dveh delih. Tako imajo tečajniki po končanem prvem delu na voljo eno leto, da ob podpori mentorjev izvedejo izbrane projekte. Po enem letu se tečajniki ponovno srečajo in ko končajo z drugim delom, pridobijo naziv Specialist prve pomoči.

Tečaj je potekal v bliskovitem in zelo napornem tempu. V petek smo začeli s kratkim testom, ki nas je hitro postavil na realna tla. Velika večina nas je ugotovila, da je naše znanje več kot očitno zelo pomanjkljivo in da bo tečaj za nas odlična priložnost za nadgradnjo. Nato smo od petka do nedelje ob nekaj klasičnih predavanjih večino znanja pridobivali v praksi na tako imenovanih triazah. Po sobotnem celodnevem treniranju in spopadanju z vsemi mogočimi in nemogočimi situacijami so nam mentorji pripravili poseben dogodek. Uprizorili so namreč množično nesrečo. Zgodil se je potres, po katerem smo morali v omejenem času najti in oskrbeti množico ranjencev z vsemi mogočimi poškodbami. Res zanimiv prikaz razmer in dogajanja v takih primerih. Po končani vaji je sledilo še vrednotenje našega dela. Tudi nedeljsko dopoldne smo preživeli na praktičnih delavnicah, ki so bile tokrat precej bolj taborniško obarvane, saj so prikazovale nesreče, ki se lahko pripetijo na taborjenju. Na koncu je sledil še test, ki smo ga tokrat rešili precej bolje kot uvodnega.

Vsi udeleženci smo ob koncu tečaja prišli do spoznanja, da je tovrstno izobraževanje v naši organizaciji izjemno pomembno in dobrodošlo. Udeležbo na tečaju pa toplo priporočamo tudi ostalim.

Mnenja o tečaju

Tečaj je pripravila že uigrana skupina mentorjev in predavateljev, tako da je potekal brez večjih zapletov. Je najcenejši in eden od najnapornejših tečajev v ZTS, zato vsa pohvala tečajnikom za aktivno in zbrano delo. Izredno me veseli, da je interes za tečaj tako velik, kar priča o tem, da je tečaj še kako potreben in da je bilo to področje v preteklosti preveč zapostavljeno. Čeprav še nekaj dni ne bom nadoknadil primanjkljaja spanca, se že veselim naslednjega - z že bolj prekaljenimi tečajniki.

Jure Ausec - Bajs, vodja tečaja

Veliko je prakse in menim, da je to bolj koristno kot sama teorija. Pridobljeno znanje nam bo zagotovo prišlo prav tako v taborniškem kot vsakdanjem življenju.

Irina Bezin, RMV Trst

Lahko bi bilo še več primerov, ki bi se dejansko lahko zgodili na taborjenjih, predvsem z otroki. Hrana je bila okusna. Taborniški dom pa malce mrzel.

Mateja Majal, II. SNOUB Maribor

3-krat super - ekipa, vzdušje in simulacije.

Cene Menard, RAJ Cerkno

Po poteh Cankarjevega bataljona

Za Dražgoše bi verjetno redko slišali, če se ne bi 1. januarja 1942 v težkih zimskih razmerah tam nastanil Cankarjev bataljon. Nemški policisti in vojaki so ga napadli 9. januarja, da bi zlomili partizansko gibanje na Gorenjskem. Začela se je znamenita dražgoška bitka, v kateri se je 200 partizanov skoraj tri dni upiralo več kot 2500 napadalcem. Velja za prvega od večjih spopadov med slovensko narodnoosvobodilno vojsko in okupatorji. Zaradi velike premoči napadalcev so se partizani umaknili na Jelovico in dražgoška bitka je bila izgubljena. V simbolnem smislu pa so borci Cankarjevega bataljona z odločnim uporom sporočili, da se slovenski narod ne bo vdal.

V spomin na pogumne borce je vsakoletno organiziran 38 kilometrov dolg nočni pohod s Pasje ravni do Dražgoš. V soboto, 10. januarja, se je zbralo 31 tabornikov iz RBS, RTT, RST, RSa, RMT, RVV, RMV Trst-Gorica, štirje katoliški skavti iz Trsta ter 11 naših prijateljev, da bi se udeležili pohoda. Pohod ima za Rod Bičkova skala poseben pomen, saj sta bila med borci za Dražgoše tudi brata Biček, po katerih je poimenovan naš rod.

Foto: Miha Karlovšek

Točno popolnoči smo se pohodniki odpravili na pot, bilo nas je 560. Dolga kolona se je najprej premikala počasi, čez kakšne pol ure pa smo že normalno hodili v ne prehitrem tempu. Pot nas je vodila čez hrib sv. Petra v Selško dolino, okoli četrte ure zjutraj pa smo prišli v Breznico, kjer nas je čakal čaj, lahko smo se preoblekli in se spočili. Nato smo se ob pol petih spet odpravili na pot čez hrib sv. Tomaža do Praprotnega v Selški dolini, skozi Šavlje do Zabrekev, kjer je bil drugi daljši počitek. Izmučeni, nekateri bolj kot drugi, smo po 10 urah hoje prišli v Dražgoše, kjer nas je v osnovni šoli pričakala malica. Za svoj prvi pohod sem dobila bronasto značko in za konec je sledila proslava ob spomeniku. Čeprav smo bili izmučeni, blatni in zaspani, smo se vseeno imeli zelo lepo in se že veselimo pohoda naslednje leto.

Nina Kuharič

Plavanje v Atlantisu

V soboto, 10. januarja, se je poln avtobus cerkniških tabornikov odpravil na izlet v Vodno mesto Atlantis. Plavanje v Atlantisu je ena od naših najbolj obiskanih akcij, saj tudi največji taborniki nimajo nobene želje, da bi v zimskih mesecih plavali v mrzli reki ali jezeru. Na poti v Ljubljano smo na avtobusu ogromno klepetali, ob prihodu v bazene pa so naše ščuke in ščukce prevzeli tamkajšnji animatorji in jim pričarali lepo in sproščeno sobotno dopoldne. Veliko je bilo vodnih norčij, spuščanja po toboganih, žoganja, vodne košarke, streljanja z vodno pištolo, seveda pa ni šlo tudi brez tunkanja. Ko smo se vsi oblekli in popolnoma posušili, smo se nagradili še z obiskom v McDonald'su. Naplavani in siti smo se vrnil domov. Tako starejši kot tudi mlajši taborniki smo se imeli zelo lepo. Veselimo se že toplejših mesecev, ko bomo lahko plavali tudi na prostem!

Lucija Nared

Foto: Lucija Nared

Zimski izlet v Križno jamo

Foto: Jani Turk

Vsako leto v zimskem času taborniki RSM Piran načrtujemo izlet na najbližje sankališče, kjer si lahko damo duška. Trenutno vreme nam je tak izlet onemogočilo, zato smo se odločili obiskati med našimi taborniki nekoliko manj poznano Križno jamo. Tam sta nam dva vodiča razkazala prvi del jame, kjer smo lahko videli najdene ostanke jamskih medvedov. Izvedeli smo, da so bili jamski medvedi lahko kar trikrat večji kot medvedi, ki danes živijo v Sloveniji, so pa izumrli že 30.000 let nazaj. Nato smo se z jamsko "jahto" peljali tudi po prvem izmed dvaindvajsetih podzemnih jezer. Ogled jame je bil

res zanimiv in nas je očaral. Sledil je še obisk gradu Snežnik, kjer nam je prijazna vodička razkazala in predstavila grajsko življenje. V gradu smo lahko videli ohranjeno originalno pohištvo izpred druge svetovne vojne. Zapomnili pa si bomo tudi veliko število lovskih trofejev in velikega nagačenega medveda, ki stoji v pritličju gradu.

Veronika Bjelica

Križno jamo so obiskali tudi ljubljanski Sivi volki. Foto: Domen Šverko

Zimovanja, polna rumenih podanikov

Pa so se za letošnje leto končala MČ zimovanja Rodu Jezerski zmaj Velenje. Potekala so na dveh različnih lokacijah. Za 3. in 4. razrede sta bili zimovanja v decembru na Paškem Kozjaku, dva vikenda v januarju pa so imeli na Gori Oljki zimovanje 1. in 2. razredi. Tema letošnjih zimovanj je bil film Jaz, baraba in naši MČ-ji so se za 3 dni spremenili v prave male rumene

podanike, ki so Gruju in našim trem punčkam - Agnes, Edith in Margo - pomagali pregnati zlobnega Vectorja. Na zimovanju so 1. in 2. razredi opravili večino Gibalčka, 3. in 4. pa so opravili večino Kuharja začetnika. Prvi večer je naše MČ-je čakala nočna igra, pri kateri so morali poiskati in rešiti punčke pred zlobnim Vectorjem. Na zimovanjih ni manjkalo zabavnih aktivnosti: otroci so izdelovali kostume, s katerimi so postali čisto pravi Grujevi podaniki, pekli so mafine, imeli različne zabavne športne igre, skozi igro so ponovili svoje znanje o prvi pomoči in se naučili jezika Grujevih podanikov. Zadnji večer pa so se skupaj z Agnes, Edith in Margo odpravili na nočni orientiring, kjer je na koncu vsak vod čakala uganka. Ko so rešitve svojih ugank sestavili skupaj, so dobili geslo, s katerim so kasneje zlobnega Vectorja za vedno poslali v drugo galaksijo. Brez dvoma so zimovanja še prehitro minila, vsi pa smo doživeli ogromno nepozabnih trenutkov!

Foto: Nina Dobnik

MČ team

Nočno orientacijsko tekmovanje 2015

Letošnji NOT bo potekal **28. in 29. marca 2015**, kje drugje kot v okolici Ljubljane. Poleg ogromno novih izkušenj, spominov in poznanstev pa letošnji, že 38. NOT prinaša še veliko drugih novosti, saj zadnje čase pogosto tečejo debate o tem, kako so tekmovanja postala tekmovalcem nezanimiva in udeležba pada.

Prva izmed njih je **nov prehodni pokal**, saj so prejšnjega (kitaro) po treh skupnih zaporednih zmagah domov uspešno odnesli RST-jevci. Poleg novega prehodnega pokala je letošnja novost tudi kategorija **brez ekipe**, v katero se lahko prijavite vsi, ki ste brez ekipe, a bi vseeno želeli tekmovali. V tem primeru

vam bomo mi naši ekipo, s katero se boste lahko spopadli z letos **popestrenimi nalogami**. Močvirci smo namreč nekoliko **spremenili propozicije**, več o tem pa si lahko preberete na spletni strani **not.mocvirc.si**. Zaradi komentarjev o dragi štartnini smo se odločili tudi za **nižjo štartnino!**

Torej: tradicionalni sendviči, nora družba, preurejene naloge, hude nagrade, nov prehodni pokal, najlepša budnica in nižja štartnina ... Zdad pa res nimaš razloga, da ne prideš na Nočno orientacijsko tekmovanje.

Eva Pirnovar

Predstavitev delovanja rodu in svečana podelitev rutic

V Rodu Lilijski grič Pesje imamo navado, da v mesecu januarju pripravimo tradicionalno predstavitev delovanja društva in svečano prisego ter podelitev taborniških rutic.

V petek, 30. januarja, je Dom krajanov v Pesju pokal po šivih. Taborniki vseh starosti, starši in podporniki taborništva v Pesju so uživali v odlično pripravljenih multimedijskih predstavitev taborniških akcij iz leta 2014. Vsi prisotni so se zabavali ob obujanju taborniških spominov, MČ-ji in GG-ji pa so se pomerili tudi v kratkem kvizu. Sledila je še težko pričakovana podelitev taborniških rutic. Najbolj neučakani so bili najmlajši taborniki, ki so komaj čakali, da povedo taborniško prisego in si okoli vratu končno nadenejo čisto prave taborniške rutice. Ob koncu so vsi ponosno razkazovali svoje novo ovratno okrasje. Sledil je še taborniški sejem, kjer so si vsi lahko kupili nov krog ali kaj drugega iz ponudbe taborniške zadrage. Leto 2014 je tako za nami ... V letu 2015 pa v Rodu Lilijski grič že načrtujemo kopico novih dogodivščin za naše člane. Taborniški pozdrav!

Foto: SiNi

LISJAKI NA VODOVEM SESTANKU

ZGODBA: TOMZI
RISJE: SEKI

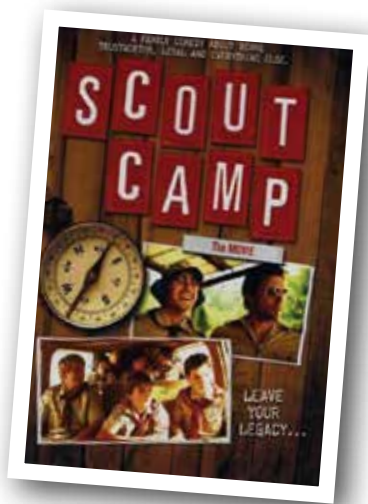

Skavtski tabor

Scout Camp (2009)

Za vas si je film ogledala: Anja Novljan

Skavtski tabor je film, ki prikaže moč tovarštva med taborniki, ki si pomagajo pri premagovanju strahu, skupaj prevzamejo odgovornost in si priskočijo na pomoč, ko je to potrebno. Skozi zgodbo tako spoznamo navade in vrednote, ki jih mladi pridobijo skozi taborništvo.

Zgodba se začne na poti skavtske skupine Ognjenih zmajev (Fire Dragons) v skavtski tabor Rakhouta, kjer se med poletnimi počitnicami za en teden pridružijo drugim skupinam. Že na poti se med njimi začnejo širiti legende o taboru, bolj natančno o nevarnosti odhoda na latrino, kjer se, kadarkoli vstopiš, kar naenkrat prikaže še nekdo, ki te bo v tem času prekucnil, da se boš zvrnil v jamo. Zgodbe o življenju v taboru se kasneje še pojavijo in pokažejo zgodovino in zapuščino tabora ter navihanost tabornikov.

Ognjeni zmaji zamudijo na otvoritveni zbor, zato ne spoznajo poglavarja Bele večše (Whiteplume), ki predstavi simbol tabora - palico, ki vsebuje duha Fisherja, enega od dveh raziskovalcev, ki sta raziskovala območje, kjer danes stoji tabor. Fantje se v naslednjih dneh preizkusijo v različnih veščinah, opraviti morajo preizkus plavanja, da lahko nadaljujejo z drugimi aktivnostmi na vodi ter gredo na strelišče. V taborni trgovini dobijo replike palice, ki je simbol tabora, in med igro ponesreči odnesejo tudi pravo palico. Šele pri večernem ognju ob oznanilu, da je palica izginila, se zavejo, kaj imajo. Palico želijo vrniti, a nesreča ali nerodnost nikoli ne počivata in jo pri tem izgubijo.

V nadaljevanju jih čaka iskanje palice, premagovanje strahov in boj z drugo skupino, ko branijo svojega tovariša. Med njimi zavlada pravi timski duh, ki se še posebno izkaže ob priznanju o izgubi palice in sprejemanju posledic. Film tako prikaže moč spoštovanja tradicije in pomembnost želje po ustvarjanju zapuščine, ki žene tabornike, da se dokažejo in ustvarijo svojo zgodbo.

Kljub lepi sporočilnosti pa film ne prepriča popolnoma. Zgodba sama po sebi ni zelo domiselna, popestri jo le nekaj kratkih trenutkov, liki in odnosi med njimi pa filmu ne dodajo globine. Zgodba, ki bi jo z nekoliko več utrinki iz zanimivega taborniškega življenja lahko popestrili, na sredini filma gledalca komaj zadrži in potrebne je nekaj volje, da vztraja do konca filma. Tudi kot komedija film ne prepriča, saj razen nekaj trenutkov, ko se lahko ob dogajanju namuznemo, prav veliko komičnih situacij ne vsebuje. Ogled filma tako raje pustite za čas, ko se ne boste želeli ukvarjati z vsebino in boste lahko odklopili možgane.

Primerno za: čas, ko so možgani na off in je čivaua na nočni straži.

Riptide

Vance Joy

Zapisal: Gape

Kapodaster na šesti prečki. Lahko igramo iste akorde tudi brez kapodastra, vendar je potem vse skupaj malo nižje. Če pa želimo igrati originalne akorde brez kapodastra, jih zamenjamo z: Em = Bm, D = G#, G = C#, C = F#

Foto: Matic Pandel

Em D G 2x

Em D G
I was scared of dentists and the dark,
Em D G
I was scared of pretty girls and starting conversations.
Em D G
Oh, all my friends are turning green,
Em D G
You're the magician's assistant in their dreams.
Em D G
Uh ooh ooh ooh
Em D G
Oh ooh ooh and they come unstuck.

REFREN:

Em D G
Lady, runnin' down to the riptide,
G Em
Taken away to the dark side,
D G
I wanna be your left hand man
Em D G
And I love you when you're singin' that song and
G Em
I gotta lump in my throat cos
D G
You're gonna sing the words wrong.

Em D G
There's this movie that I think you'll like.
Em D G
This guy decides to quit his job and head to New York City.
Em D G
This cowboy's running from himself.

Em D G
She's been living on the highest shelf.

Em D G
Uh ooh ooh ooh
Em D G
Oh ooh ooh and they come unstuck.

REFREN

Em 4x

Em D
I just wanna, I just wanna know,
G C
If you're gonna, if you're gonna stay,
Em D
I just gotta, I just gotta know,
G C
I can't have it; I can't have it any other way.

Em D G
I swear, she's destined for the screen,
Em D G
Closest thing to Michelle Pfeiffer that you've ever seen, oh.

REFREN 2x

G Em
I gotta lump in my throat cos
D G
You're gonna sing the words wrong.

14. marec	34. skupščina ZTS	sklic volilne skupščine
	Izpostava URSZR Maribor (biuši Obrambni dom Pekre, Bezjakova ulica 151, 2341 Limbuš)	vodstva rodov, območij in zveze
	Registracija: 9.00, zasedanje skupščine: 10.00. Udeležence prosimo za točnost!	
	Dodatne informacije: pisarna@taborniki.si	Zveza tabornikov Slovenije

13.-14. marec	ČG race	orientacijsko tekmovanje
	Rok prijau: do 3. marca (25 €/ekipo), nato do 9. marca (30 €/ekipo). Več informacij bo kmalu na voljo na Facebooku.	ČG
	Kontakt: urska.primozic@gmail.com, bostjan.zajec@gmail.com	Mestna zveza tabornikov Ljubljana v sodelovanju z RPK in RSV

17.-19. marec	Seminar za taborna vodstva	modularno izobraževanje
	Elektronska prijaunica: 1dru.ms/1zG65Gn Rok prijau: 10. marec	organizatorji in izvajalci letnih taborjenj
	Udeležba je brezplačna. Dodatne informacije: tadej.pugelj@taborniki.si	Zveza tabornikov Slovenije

28. marec	Škalska liga, ka te briga	šaljivo orientacijsko tekmovanje
	Škale, okolica Velenja	ČG, PP, RR in grče
	Rok prijau: do 23. marca (45 €)	Četa Divji volk Škale, Rod Jezerski zmaj Velenje
	Kontakt: skalska.rutka.net	

28.-29. marec	38. Nočno orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	okolica Ljubljane	PP+
	Obiščite spletno stran tekmovanja za prenovljene propozicije in druge novosti!	
	Spletna stran: not.mocvir.si Facebook: www.facebook.com/not.rmt	Rod Močvirski tulipani Ljubljana

18. april	19. Feštival	festival
	park Ti voli, Ljubljana	za use tabornike in ljubitelje taborništva
	Prijave delaunic na ziva.modic@gmail.com. Sestanek delauničarjev (vabljeni tudi izven MZT!) bo 19. februarja ob 18.00 u hiški RMT. Udeležba je brezplačna.	Mestna zveza tabornikov Ljubljana

A mi zavežeš, prosim? Foto: SiNi

Mi pa radi mešamo. Foto: Nina Dobnik

Zadnja plat

Ureja: Matic Pandel

Brum, brum, čez drn in strn! Foto: Manca Dostal

Osvežilna kopal. Foto: Beno Omahne

A boš en smoki? Foto: Matic Pandel

Kako težki so ti žaklji! Foto: SiNi

Da ne pomešamo šalčk. Foto: Monika Filipič

Glejte jih, taborniki - zvezde!

S knjigo Glej jih, zvezde za leto 2015 boste nočno nebo lahko opazovali s prostim očesom, brez poprejšnjega znanja astronomije. Natančni opisi in slike vam bodo v pomoč pri opazovanju dogajanja na nočnem nebu v posameznem mesecu.

Redna cena knjige je 19,90 €, za
člane ZTS pa je knjiga na voljo po
še ugodnejši ceni - 17,91 €!

www.taborniki.si/trgovina/glej-jih-zvezde/

Organizirajte zimovanje ali pomladovanje v Gozdni šoli!

Gozdna šola lahko prenoči 46 oseb, za različne aktivnosti pa sta vam na razpolago dva prostora, opremljena s sodobnimi audio-vizualnimi pripomočki in računalniško opremo. Je tudi zelo dostopna: avtobus vozi iz Ljubljane v Bohinj vsako uro.

S člani si lahko v bližini ogledate sledove Soške fronte, obiščete etnografski, usnjarski in planšarski muzej, Polajnarjevo galerijo, Zoisov grad ali spomenik gornikom v Ribčevem Lazu. Raziskujete lahko čudovito naravo Triglavskega narodnega parka ali pa se odločite za (turno) smuko ali tek na smučeh.

Na spletni strani najdete koledar prostih terminov, za rezervacijo pa pokličite na **041 360 739**.

Več informacij: www.taborniki.si/taborniski-center-bohinj/